

دستورالعمل برف سنجی

معاونت امور فلی
دفتر امور فلی و تدوین معیارها

نشریه شماره ۱۶۵

جعفری احمدی ایران

سازمان برنامه و محاسب

دستورالعمل برای سنجش

نشریه شماره ۱۶۵

معاونت امور فنی
دفتر امور فنی و تدوین معيارها

۱۳۷۶

انتشارات سازمان برنامه و هدجه ۳۶/۰۰/۷۲

فهرستبرگه

سازمان برنامه و بودجه . دفتر امور فنی و تدوین معیارها
دستورالعمل برف سنجی / معاونت امور فنی، دفتر امور فنی و تدوین معیارها؛ وزارت
نیرو، [طرح تهیه استانداردهای مهندسی آب کشور]. - تهران: سازمان برنامه و بودجه ، مرکز مدارک
اقتصادی - اجتماعی و انتشارات، ۱۳۷۶ .
۴۴ ص.: مصور، جدول، نمودار. - (سازمان برنامه و بودجه دفتر امور فنی و تدوین
معیارها؛ نشریه شماره ۱۶۵)

ISBN 964-425-018-4

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فپا(فهرستنويسي پيش از انتشار).

كتابنامه: ص. ۴۴.

۱. برف سنجی - استانداردها. الف. ايران. وزارت نیرو. طرح تهیه استانداردهای
مهندسی آب کشور. ب. سازمان برنامه و بودجه. مرکز مدارک اقتصادی - اجتماعی و
انتشارات. ج. عنوان.

۵۵۱/۵۷۹۰۲۱۸

GB ۲۶۰۱/۷/۲۵

۳۵۵۴-۳۷۶

كتابخانه ملي ايران

ISBN 964-425-018-4

شابک ۹۶۴-۴۲۵-۰۱۸-۴

دستورالعمل برف سنجی
تهیه کننده: معاونت امور فنی، دفتر امور فنی و تدوین معیارها
ناشر: سازمان برنامه و بودجه. معاونت امور پشتيباني. مرکز مدارک اقتصادی - اجتماعی و انتشارات
چاپ اول: ۷۰۰ نسخه، ۱۳۷۶
قيمت: ۳۵۰۰ ریال
چاپ و صحافی: موسسه زحل چاپ
همه حقوق برای ناشر محفوظ است.

بسمه تعالیٰ

جمهوری اسلامی ایران

سازمان برنامه و بودجه

شماره:	به دستگاه‌های اجرایی و مهندسان مشاور
تاریخ:	
موضوع: دستورالعمل برف سنجی	
<p>به استناد ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه کشور و آیین نامه استانداردهای اجرایی طرح‌های عمرانی به پیوست نشریه شماره ۱۶۵ دفتر امور فنی و تدوین معیارهای این سازمان با عنوان ((دستورالعمل برف سنجی)) از گروه دوم ابلاغ می‌گردد.</p> <p>تاریخ اجرای این دستورالعمل ۱۳۷۶/۷/۱ می‌باشد.</p> <p>شایسته است دستگاه‌های اجرایی و مهندسان مشاور مفاد نشریه یاد شده و ضوابط و معیارهای مندرج در آن را ضمن تطبیق با شرایط کار در طرح‌های عمرانی مورد استفاده قرار دهند.</p>	
<p>حمید میرزاده</p> <p>معاون رئیس جمهور و رئیس</p> <p>سازمان برنامه و بودجه</p>	

پیشگفتار

استفاده از ضوابط، معیارها و استانداردها در مراحل تهیه (مطالعات امکان سنجی) مطالعه و طراحی، اجرا، بهره‌برداری و نگهداری طرح‌های عمرانی بلحاظ توجیه فنی و اقتصادی طرحها، کیفیت طراحی و اجرا (عمر مفید) و هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد.

نظام جدید فنی و اجرایی طرح‌های عمرانی کشور (مصوبه جلسه مورخ ۱۳۷۵/۳/۲۳ هیأت محترم وزیران) بکارگیری از معیارها، استانداردها و ضوابط فنی در مراحل تهیه و اجرای طرح و نیز توجه لازم به هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری در قیمت تمام‌شده طرحها را مورد تأکید جدی قرار داده است. با توجه به مراتب یاد شده فوق و شرایط اقلیمی و محدودیت منابع آب در ایران، امور آب وزارت نیرو (طرح تهیه استانداردهای مهندسی آب کشور) با همکاری معاونت امور فنی سازمان ویر نامه و بودجه (دفتر امور فنی و تدوین معیارها) براساس ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه اقدام به تهیه استانداردهای مهندسی آب نموده است.

استانداردهای مهندسی آب با در نظر داشتن موارد زیر تهیه و تدوین شده است:

- استفاده از تخصصها و تجربه‌های کارشناسان و صاحب‌نظران شاغل در بخش عمومی و خصوصی
- استفاده از منابع و مأخذ معتبر و استانداردهای بین‌المللی
- بهره‌گیری از تجارب دستگاههای اجرایی، سازمانها، نهادها، واحدهای صنعتی، واحدهای مطالعه، طراحی و ساخت
- ایجاد هماهنگی در مراحل تهیه، اجرا، بهره‌برداری و ارزشیابی طرحها طراحی و ساخت
- پرهیز از دوباره‌کاریها و اتلاف منابع مالی و غیرمالی کشور
- توجه به اصول و موازین مورد عمل مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران و سایر مؤسسات تهیه‌کننده استاندارد

ضمن تشکر از بخش عمران آب مهندسین مشاور ره شهر، برای بررسی و اظهار نظر در مورد این استاندارد، امید است مجریان و دست‌اندرکاران بخش آب، با بکارگیری استانداردهای یاد شده، برای پیشرفت و خودکفایی این بخش از فعالیتهای کشور تلاش نموده و صاحب‌نظران و متخصصان نیز با اظهار نظرهای سازنده، در تکامل این استانداردها مشارکت کنند.

دفتر امور فنی و تدوین معیارها

تابستان ۱۳۷۶

ترکیب اعضای کمیته

نشریه حاضر با مشارکت اعضای زیر تهیه و تدوین شده است:

فوق لیسانس مهندسی هیدرولیک	کارشناس آزاد	آقای مصطفی بزرگزاده
فوق لیسانس مهندسی منابع آب	دانشگاه خواجه نصیر	آقای فیروز بهادری خسروشاهی
فوق لیسانس هواسنایی	مهندسین مشاور مهاب قدس	آقای امیرحسن پاکدامن
فوق لیسانس آبهای سطحی	وزارت نیرو	آقای عباسقلی جهانی
لیسانس آبیاری	کارشناس آزاد	آقای کامران سپهری
فوق لیسانس هیدرولوژی	سازمان برنامه و بودجه	آقای غلامرضا نیک صفت

لازم به تذکر است که در تهیه نسخه نهایی این استاندارد، خانم مهندس امامی و آقایان مهندسان: پروردۀ ، مصلحی و میرباقری همکاری کرده‌اند.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۱	-۱ توضیح مختصری درباره روش‌های برف‌سنجدی
۲	-۱-۱ برف‌سنجدی به روش مستقیم
۳	-۱-۳ روش استفاده از عکس‌های ماهواره‌ای برای عملیات برف‌سنجدی
۳	-۲ روش برف سنجدی به روش مستقیم
۳	-۲-۱ کلیات
۴	-۲-۲ انتخاب محل مناسب برای استقرار ایستگاه برف‌سنجدی
۵	-۳-۲ مشخصات محل انتخاب شده برای عملیات برف سنجدی
۸	-۴-۲ آماده سازی، نشانه‌گذاری و تهیه نقشه محل عملیات برف سنجدی
۸	-۵-۲ تجهیزات برف سنجدی
۱۰	-۶-۲ انجام دادن عملیات برف سنجدی
۴۴	-۳ فهرست منابع و مأخذ

مقدمه

جمع آوری آمار و اطلاعات مربوط به پوشش برف در سطح حوزه های آبریز، امروزه بی تردید نقش مهمی در تهیه و کاربرد مدل های جریان رودخانه ای و سیلابها، پیش بینی های هیدرولوژیکی، برنامه ریزی و مدیریت منابع آب، آبیاری، فعالیتهای کشاورزی و همچنین در زمینه های مربوط به حیات و حشر، شناسایی پتانسیل تأثیرات ذوب پوشش برفی اسیدی در مناطق صنعتی و بالاخره در طراحی و احداث سازه های مختلف دارد. بنابراین هر چند مهندسان هیدرولوژی استفاده کننده اصلی اطلاعات مربوط به برف به شمار می روند، ولی این اطلاعات در سایر رشته های مهندسی نیز می تواند کاربرد گسترده ای داشته باشد.

متاسفانه در کشور ما علی رغم وجود رودخانه های متعددی که تمام و یا قسمت مهمی از منابع آب آنها از ذوب برف تامین می شود و به طور کلی دارای رژیم برفی هستند (به ویژه رودخانه هایی که منشاء آنها رشته کوه های البرز و زاگرس است) التفات چندانی به ایجاد شبکه برف سنجدی و جمع آوری سیستماتیک اطلاعات برف سنجدی نشده است.

در حال حاضر در ایران شبکه برف سنجدی منحصر به تعداد محدودی ایستگاه اندازه گیری در حوزه آبریز رودخانه های خوزستان و حوزه رودخانه کرج و شده، که به طور مرتب آماربرداری شده و از کیفیت نسبتاً خوبی نیز برخوردار است.

باتوجه به آنچه گفته شد به نظر می رسد متناسب با برنامه های توسعه کشور، باید اقدامات اصولی و اساسی در مورد ایجاد و بهره برداری از شبکه برف سنجدی، جمع آوری، ذخیره سازی و استفاده از آمار و اطلاعات مربوط به آن صورت گیرد. استانداردی که به این وسیله تقدیم علاقه مندان به صنعت آب کشور به ویژه دستگاه های مسئول در وزارت نیرو می شود، قدم اولیه ای در راستای این گونه اقدامات محسوب می شود. در این استاندارد سعی شده است تا در یک ایستگاه برف سنجدی، برف سنجدی به روش مستقیم همراه با نحوه ثبت آمار مربوط به آن ارائه شود و مطالب به صورتی تدوین شده است که مراحل مختلف کار را به صورت گام به گام تشریح می نماید.

در تهیه این استاندارد از تجربیات سایر کشورها و همچنین تلاش های یونسکو (IHP) استفاده های لازم به عمل آمده و فهرست مراجع و مأخذ مربوط به آن در پایان ارائه شده است.

۱- توضیح مختصری درباره روش‌های مختلف برف سنجی

عموماً سه روش زیر برای برف سنجی و تعیین مشخصات پوشش برفی توصیه و تجربه می‌شود که بر حسب مورد و وجود امکانات و شرایط تکنولوژیکی لازم مورداستفاده قرار می‌گیرد:

۱-۱ برف سنجی به روش مستقیم

این روش مبتنی بر اندازه گیری عمق برف و آب معادل آن در نقاط مشخصی از حوضه آبریز (شبکه برف سنجی حوضه) است. این اندازه گیریها به وسیله ابزاری به نام دستگاه نمونه‌برداری از پوشش برفی و در فواصل زمانی مشخص و در طول دوره وجود پوشش برفی انجام می‌گیرد و آمار ذی ربط تهیه و تدوین می‌شود.

۲-۱ برف سنجی به روش استفاده از اشعه گاما

این روش مبتنی بر اندازه گیری مقدار جذب اشعه گاما از طریق پوشش برفی است. از این روش در بخش‌هایی از کشور کانادا و همچنین آمریکا و اخیراً ژاپن استفاده شده است. تلاش‌های متعددی در این مورد برای بهره گیری از اسپکترومترهای با خصوصیات فنی مختلف به عمل آمده و همچنین برای ارزیابی کارایی این روش فعالیتهای مختلفی برای اندازه گیری مشخصات پوشش برفی، هم از طریق روش مستقیم و هم روش ذکر شده صورت گرفته است.

در این روش با نصب اشعه‌سنج خودکار (کتور کایگر) در نقطه ثابت و به فاصله معین از سطح زمین، میزان پوشش برفی با توجه به اختلاف بین میزان اشعه ساطع شده از منبع تشعشع و اشعه دریافت شده تعیین می‌شود. به علاوه از این ایده برای تعیین مشخصات پوشش برفی، با استفاده از هوایپما استفاده شده است. به این منظور با نصب بیناب‌نما (اسپکترومتر) در هوایپما، پرواز روی مناطقی که انجام دادن عملیات برف سنجی در آنها مورد نظر است (این خطوط پرواز به نام خطوط کالیبراسیون نامیده می‌شوند) قبل از بارش برف و ایجاد این پوشش به منظور اندازه گیری میزان تشعشع واقعی اشعه گاما از نقاط تعیین شده در سطح زمین صورت می‌گیرد و پس از وقوع بارش در همین مناطق با همان اسپکترومتر پروازهای مجدد انجام می‌شود و از مقایسه بین میزان تشعشع واقعی دریافت شده پس از بارش برف، توزیع منطقه‌ای و آب معادل برف تعیین می‌شود. مشکلات و محدودیتهای زیادی از قبیل: شرایط مختلف کاربری زمین (Land Use) و طبعاً متفاوت بودن میزان تشعشع گاما، وجود گاز رادن (Radon) در آتمسفر که می‌تواند در اندازه گیری میزان حقیقی تشعشع گاما اختلال ایجاد کند، در کاربرد گسترده این روش مطرح است که به تدریج با توسعه تکنولوژی مرتفع خواهد شد.

۳-۱ روش استفاده از عکسهاي ماهواره‌اي برای عملیات برف سنجی

در حقیقت استفاده از عکسهاي ماهواره‌اي برای سنجش سطح پوشش برف، يكی از نخستین کاربردهای تکنولوژی ماهواره‌اي دربخش آب به شمار می‌رود، ولی در حال حاضر تلاش زیادی در توسعه تکنولوژی جدید در این مورد برای اندازه‌گیری نقطه‌ای و منطقه‌ای پوشش برفی و خصوصیات آن به عمل می‌آید. این کوشش از یک طرف در طراحی و ایجاد سیستمهای دیجیتالی و از طرف دیگر در انجام دادن عملیات زمینی مناسب، برای کاربرد این سیستمهای مرکز است. يكی از این تلاشها در استفاده از سنسورهای مناسب در مقابل اشعه موج کوتاه برای ردیابی پوشش برفی در جهت تعیین توزیع منطقه‌ای، عمق، آب معادل و ذوب پوشش برفی است. این سنسورها در ماهواره‌های NIMBUS-6 و NIMBUS-7 وجود دارد. این ماهواره‌ها تحقیقاتی است و استفاده از آنها محدود نیست، ولی در سال ۱۹۸۷ ماهواره‌ای تحت عنوان (SSM/I) از طرف ایالت متحده آمریکا برای دریافت اطلاعات نزدیک به زمان حقیقی در مورد پوشش برفی و مناطق بخزده در سطح دریاها و اقیانوسها به فضا پرتاب شده است.

آنچه توضیح داده شد، روش‌های مختلف برف سنجی را به طور اختصار ارائه می‌دهد. از آنجاکه کاربرد روش‌های دوم و سوم هنوز درکشور ما وجود ندارد، در این استاندارد تنها به تشریح جزئیات روش مستقیم پرداخته شده و امیداست که از یک طرف این روش به صورت سیستماتیک و کارآ در سطح کشور توسعه یابد و از طرف دیگر برای انتقال تکنولوژی و بهره‌گیری از روش اشعه گاما و عکسهاي ماهواره‌اي نیز اقدامات موثر صورت پذیرد.

۲- تشریح روش برف سنجی مستقیم

۱-۲ کلیات

به گونه‌ای که اشاره رفت، در حال حاضر عمدۀ فعالیتهای برف سنجی (درکشورهایی که به این امر مبادرت می‌کنند) برمحور برف سنجی از روش مستقیم مرکز است. در حقیقت هدف اصلی از انجام دادن این عملیات تعیین آب معادل عمق پوشش برفی به منظور پیش‌بینی و تخمین پتانسیل جریانهای بهاره و بهره‌گیری از آن در امر برنامه ریزی منابع آب و استفاده بهینه از این منابع است. البته عملیات برف سنجی سایر اهداف جنبی را نیز دنبال کند که در صفحات قبل درباره آنها مختصرأ بحث شد.

عملیات برف سنجی در شبکه ایستگاههای انتخابی و در فواصل زمانی منظم در فصل زمستان و ماههایی که پوشش برفی در حوضه‌آبریز وجود دارد، صورت می‌گیرد. در این بخش ابتدا در خصوص انتخاب محل مناسب برای ایستگاه برف سنجی بحث و سپس دستگاه نمونه برداری از برف تشریح می‌شود و نهایتاً در مورد اجرای عملیات برف سنجی به صورت قدم به قدم پرداخته شده است.

۲-۲ انتخاب محل مناسب برای استقرار ایستگاه برف سنجی

موفقیت عملیات برف سنجی و دقت آمار حاصل از آن در وله اول به انتخاب محل اندازه‌گیری بستگی دارد. محلهای انتخابی برای عملیات باید معرف مناطق اطراف و به آسانی قابل دسترس باشند، همچنین در مکانی که برف به وسیله وزش باد انباشته می‌شود، قرار نداشته باشند و نهایتاً در محل ثابت و مشخص واقع شوند و به این ترتیب استمرار کسب اطلاعات از آن برای سالهای متمادی تضمین شود. در مورد انتخاب محل مناسب اشاره به ملاحظات زیر ضرورت دارد:

۱-۲-۱ به طور کلی ملاحظاتی که برای انتخاب محل عملیات برف سنجی درنظر گرفته می‌شود، کم و بیش مشابه مواردی است که در انتخاب محل ایستگاههای باران سنجی رعایت می‌شود. مناسبترین مکانی که بتوان آمار همگن و قابل اطمینانی را از عملیات فراهم آورد، منطقه‌ای باز است که اطراف آن را په ماهورهای نه چندان بلند که به صورت حصاری در برابر وزش بادها عمل می‌کنند، پوشانیده باشد. همچنین محل انتخابی باید دارای شیب کافی باشد تا جریان یافتن آب از زیر پوشش برفی امکان پذیر باشد.

۱-۲-۲ محلهای انتخاب شده برای عملیات برف سنجی باید معرف مناطق پربرف و کم برف حوضه باشند. به عبارت دیگر پراکندگی ایستگاهها باید به گونه‌ای باشد که نواحی با پوشش برفی سنگین و مناطقی را که دارای پوشش برفی سبک هستند، پوشش دهد. نقاط نمونه گیری باید در فاصله مناسبی از حصارهای برفی^۱، ساختمانها، درختان و سایر موادی که باعث ایجاد بادهای موضعی می‌شوند (زیرا این امر موجب انباشته شدن غیر عادی پوشش برفی می‌شود) قرار داشته باشند.

به منظور انجام دادن پیش‌بینی جریان، غالباً نقاط انتخاب شده نقاط معرف نیستند؛ به طور مثال ممکن است در بعضی نقاط قسمت اعظم جریان از تجمع برف در آب کندها^۲ ناشی شود. بنابراین، هر چند محتمل است این نقاط معرف پوشش برفی در سطح منطقه نباشد، ولی می‌تواند برای پیش‌بینی جریان ناشی از تراکم برف در این آب کندها معتبر و مستند باشد.

۱- منظور انباشتگی مصنوعی برف در نتیجه عملیات برف‌روبویی در جاده‌ها و غیره است.

نقاط انتخابی برای عملیات برف سنجی حتی المقدور باید در مکانهایی تأسیس شوند و مورد بهره برداری قرار گیرند که دارای پوشش گیاهی طبیعی باشد؛ زیرا دستکاری در زمین ممکن است روی تشعشع، ماندگاری و دوام پوشش برفی موثر واقع شود.

۳-۲-۲ چند موضوع عملی باید همواره در انتخاب محل برای عملیات برف سنجی مورد توجه قرار گیرد:

- الف - نقاط مشاهده ای باید در مسیر آبراهه ها یا مناطقی که پس از بارندگی و یا در طول دوره ذوب برف به صورت مانداب در می آید، انتخاب شوند.
- ب - از انتخاب نقاط مشاهده ای در مکانهایی که دارای تضارس تندر هستند، باید اجتناب شود و محل مورد نظر باید فاقد تخته سنگهای بزرگ و مواد ریزشی و بوته زار باشد.
- ج - بسیار مهم است که نقطه انتخاب شده ضمن آنکه از طریق راه پیمایی، اسکی و وسیله نقلیه قابل دسترسی باشد، در عین حال دورتر از حاشیه راهها و محلهایی انتخاب شود که تحت تاثیر فعالیتهای پاکسازی و برف رویی و انباشه کردن بر فها قرار نمی گیرند.

۳-۲ مشخصات محل انتخاب شده برای عملیات برف سنجی

۱-۳-۲ محل انتخاب شده برای عملیات برف سنجی دارای تعدادی نقاط نمونه گیری است. تعداد نقاط و تکرار اندازه گیریها معمولاً به صورت زیر است:

- الف - سیستم ده نقطه‌ای - در این مورد ده نقطه ثابت در محل موردنظر انتخاب می‌شود و عملیات برف سنجی آنها در روزهای اول و پانزدهم هر ماه صورت می‌گیرد.
- ب - سیستم پنج نقطه‌ای - در این حالت پنج نقطه ثابت در محل موردنظر انتخاب و عملیات برف سنجی در روزهای اول، هشتم و پانزدهم و بیست و سوم هر ماه انجام می‌شود.
یادآوری می‌شود که تاریخهای ذکر شده باید تاریخهای قطعی تلقی شوند. در صورتی که عملیات برف سنجی در روز یا روزهای ذکر شده امکان پذیر نشد، می‌توان یک تا دو روز زودتر از موعد مقرر اندازه گیریها را انجام داد.

۲-۳-۲ آرایش نقاط درایستگاههای ده نقطه‌ای

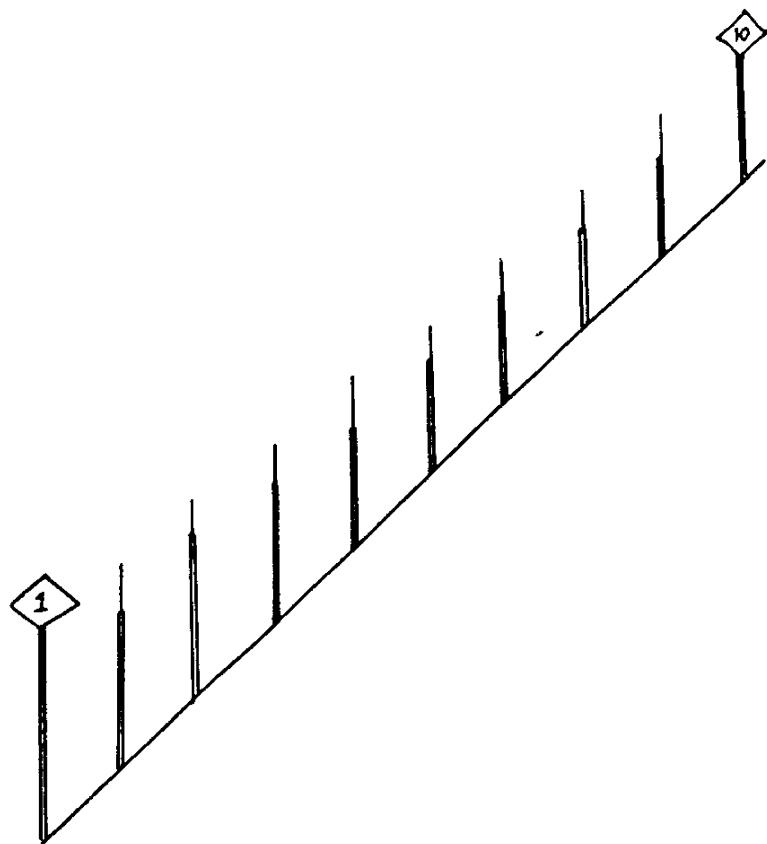
این نوع آرایش به شرح زیر است:

- الف - نقاط ترجیحاً در امتداد یک خط مستقیم به طول حدود ۳۰۰ متر (۹۰۰ فوت) قرار داشته باشند.

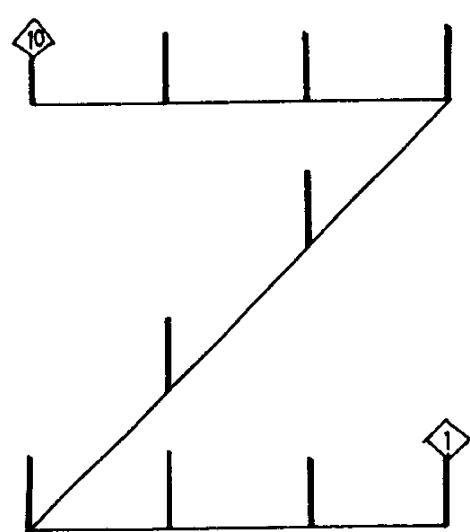
- ب - در صورتی که به لحاظ شرایط محلی امکان استقرار نقاط در طول یک خط مستقیم محدود نباشد، آرایش نقاط را می‌توان به شکل یکی از حروف یا علائم T ، Z ، L ، + و یا شکل مناسب و قابل قبول دیگری در نظر گرفت.
- ج - فواصل هر دو نقطه متواالی از یکدیگر حدود ۳۰ متر (۱۰۰ فوت) منظور گردد (شکل‌های شماره ۱ و ۲).
- د - محل کلیه نقاط باید با ژالن کوبی روی زمین به وضوح تعیین و با شماره گذاری مشخص شود.
- ه - چنانچه زمین کافی در نقاط مورد نظر برای ایجاد ایستگاه وجود نداشته باشد، تعداد ژالن‌ها را تا هفت عدد می‌توان کاهش داد.

۳-۳-۲ آرایش نقاط در ایستگاههای پنج نقطه‌ای

- الف - نقاط ترجیحاً در امتداد یک خط مستقیم به طول حدود ۱۲۰ متر (۴۰۰ فوت) قرار داشته باشند. البته در صورتی که شرایط محلی اجازه دهد، انتخاب طول ۳۰۰ متری مناسب‌تر از طول ۱۲۰ متری است.
- ب - در صورتی که امکان استقرار نقاط با توجه به شرایط محلی روی یک خط مستقیم به طول ۱۲۰ یا ۳۰۰ متر محدود نباشد، آرایش نقاط را می‌توان به صورت یکی از حروف یا علائم T ، L ، + و یا هر شکل مناسب دیگر در نظر گرفت.
- ج - در صورت انتخاب طول ۱۲۰ متری، فواصل نقاط نمونه گیری ۳۰ متر و برای طول ۳۰۰ متری، این فواصل برابر ۶۰ متر از یکدیگر در نظر گرفته شود.
- د - محل کلیه نقاط باید با ژالن کوبی روی زمین به وضوح تعیین و با شماره گذاری مشخص شود.
- ه - محل ایستگاه باید به گونه‌ای باشد که پوشش برفی تحت تاثیر ساختمانهای اطراف، حصارهای برفی (که به طور مصنوعی درست می‌شود) و یا مناطقی که برف آنها به دلیلی جابه‌جا می‌شود، قرار نگیرد.

شکل ۱ - ایستگاه ده نقطه‌ای برف سنجی درحالی که آرایش نقاط درامتداد خط مستقیم باشد

شکل ۲ - ایستگاه ده نقطه‌ای برف سنجی درحالی که آرایش نقاط به حالت علام z باشد

۴-۲ آماده سازی، نشانه گذاری و تهیه نقشه محل عملیات برف سنجی

- ۱-۴-۲ پس از انتخاب محل مناسب با رعایت ملاحظات عنوان شده در صفحات قبل، نقاط مشاهده‌ای باید ژالن‌کوبی و شماره گذاری شود؛ به نحوی که حتی در شرایط حداکثر ابناشت توده برف به راحتی قابل رویت باشد.
- ۲-۴-۲ کروکی و یا عکسی از محل انتخاب شده تهیه و روی آن نقاط نمونه گیری (ده و یا ۵ نقطه) مشخص شود. همچنین نوع پوشش گیاهی و نوع علائم مشخص کننده نقاط نمونه گیری نیز باید ذکر شود. در هر نوبت از عملیات یک نسخه از کروکی و یا عکس مزبور باید در اختیار تکنسین های نمونه‌برداری قرار داده شود و یک نسخه دیگر نیز در مرکز استناد برای مراجعه کنندگان و نیز کارکنانی که روی تعبیر و تفسیر اطلاعات کار می کنند، نگهداری شود.
- ۳-۴-۲ همچنین موقعیت محل انتخاب شده برای عملیات برف سنجی باید بر روی نقشه توپوگرافی به منظور ارزیابی آثار توپوگرافی در ایجاد بادهای موضعی و نحوه تراکم برف مشخص شود. یک نسخه از این نقشه در اختیار سازمانهای آب منطقه‌ای و نسخه‌ای نیز در مرکز استناد حوضه‌ستادی نگهداری شود.
- ۴-۴-۲ نام وزارت خانه، نام سازمان، نام و شماره (کد) ایستگاه روی تابلویی نوشته و در محل نصب شود.
- ۵-۴-۲ پس از تاسیس ایستگاه، همه ساله قبل از شروع ریزش برف یکبار از محل ایستگاه بازدید به عمل آید و چنانچه نواصصی وجود دارد، ترمیم شود.

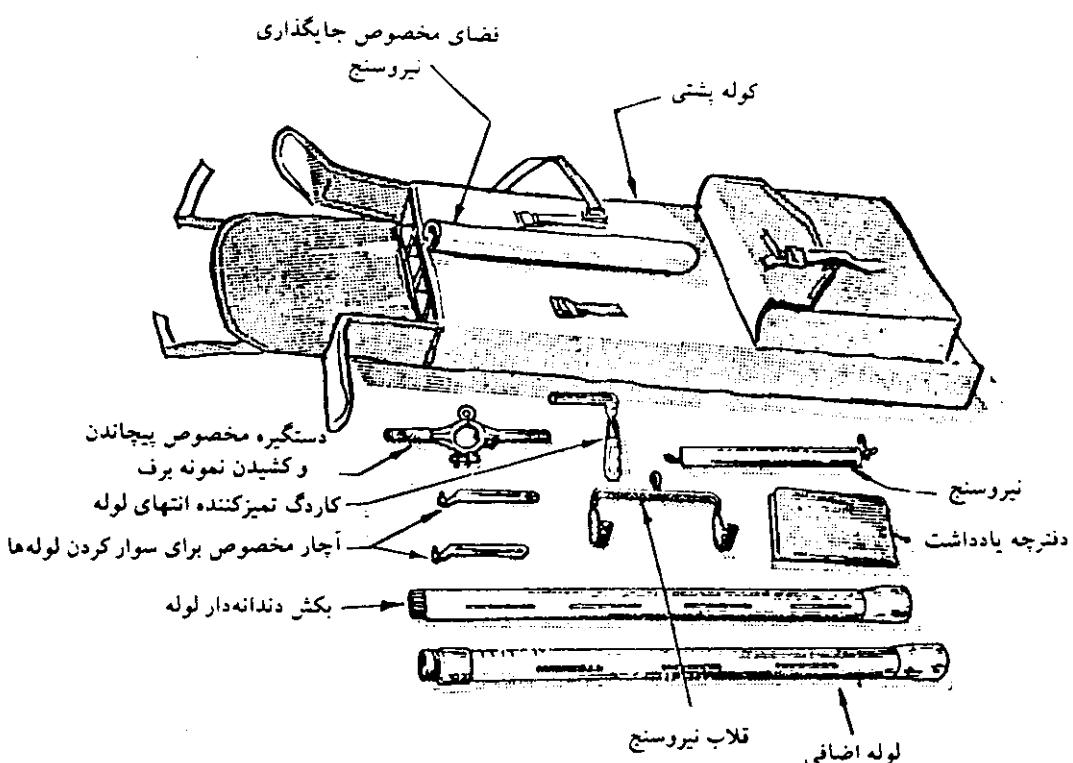
۵-۲ تجهیزات برف سنجی

- معمولًاً یک مجموعه نمونه بردار برف اجزای زیر را شامل می‌شود: (این اجزاء در شکل شماره ۳ نشان داده شده است)
- ۱ یک عدد لوله نمونه برداری که انتهای آن مضرس باشد و برای برش برف مورد استفاده قرار می‌گیرد، به همراه دهانه محافظ آن
 - ۲ یک عدد لوله دیگر که به انتهای لوله اصلی نمونه برداری بتوان اضافه کرد (بر حسب مورد می‌توان چند قطعه لوله دیگر را نیز به مجموعه اضافه کرد).
 - ۳ یک عدد نیروسنجد (در صورت لزوم تعدادی نیروسنجد با ظرفیت‌های مختلف)
 - ۴ دسته‌ای که به لوله‌ها نصب می‌شود و برای چرخاندن لوله‌ها و یا بیرون آوردن آنها از داخل پشته برف مورد استفاده قرار می‌گیرد.
 - ۵ آچار مخصوص برای نصب و سوار کردن لوله‌هاروی یکدیگر
 - ۶ کاردک تمیز کننده انتهای نمونه بردار که پس از خارج کردن لوله از داخل پشته برف از آن استفاده می‌شود.

- ۷ قلاب نیروسنجه که لوله نمونه بردار برای وزن کردن روی آن قرار داده می شود.
- ۸ یک عدد دفترچه یادداشت مشاهدات صحرایی
- ۹ یک عدد کوله پشتی برای حمل ابزار فوق الذکر
- ۱۰ جعبه کمکهای اولیه
- ۱۱ نوار متری برای اندازه گیری طول
- ۱۲ کیسه های پلی اتیلن به تعداد کافی (در مورد استفاده از این کیسه ها بعداً توضیح داده خواهد شد.)
- ۱۳ یک عدد دفترچه راهنمای برف سنجی
- ۱۴ یک عدد کتابچه مخصوص ضوابط ایمنی برف سنجی
- ۱۵ نقشه مسیر ایستگاه برف سنجی

در مورد تجهیزات ذکر شده بالا ارائه توضیحات زیر ضرورت دارد:

- الف - همانگونه که گفته شد انتهای لوله اول برای برش برف به صورت دندانه دار و مضرس ساخته شده و هر لوله دارای شیارهایی است که علاوه بر مشاهده نمونه برف داخل لوله از طریق آنها می توان، دستگیره مخصوص چرخاندن لوله را نیاز طریق همان شیارها با لوله درگیر کرد. همچنین بدنه لوله ها از پایین به بالا مدرج است که در اتصال لوله ها به یکدیگر باید این ترتیب (پایین به بالا) رعایت شود.
- ب - معمولاً یک لوله اصلی دندانه دار به همراه یک لوله دیگر برای اندازه گیری و نمونه برداری از برف کافی است. در موارد استثنایی می توان از چندین لوله اضافی نیز استفاده کرد. لوله ها باید به وسیله آچار مخصوص به یکدیگر متصل شوند. از آنجا که دندانه های انتهای لوله اول تیز و برنده است، بنابراین پس از برداشتن در پوش محافظت برای شروع کار، باید دقت کامل و کافی به کار رود.

شکل شماره ۳- اجزای تشکیل دهنده مجموعه نمونه بردار برف

۶-۲ اجرای عملیات برف سنجی

۱-۶-۲ نکات مهمی که در برنامه ریزی اجرای عملیات برف سنجی توجه به آنها ضرورت دارد، به شرح زیر است:

- الف - عملیات برف سنجی باید در یکی از روزهای مشخص شده در طول ماه و پس از اولین بارش برف و از موقعی که عمق آن به بیش از ۵ سانتیمتر رسید، شروع شود و تا وقتی که پوشش برفی حداقل در دو نقطه از ایستگاه پنج نقطه‌ای و چهار نقطه‌ای از بین نرفته باشد، ادامه یابد.
- ب - دقت اندازه گیری بسیار مهم است. خطاهای اندازه گیری نه تنها روی نتایج سال جاری موثر است، بلکه روی نتایج حاصل از تعزیز و تحلیل آمار سالهای آتی نیز اثر خواهد گذاشت. باید توجه ویژه ای در موقع قرائت عمق برف و وزن آب معادل به عمل آید؛ به نحوی که اطمینان حاصل شود که نمونه اخذ شده معرف عمق کل برف نشسته شده در نقطه اندازه گیری است.

۲-۶-۲ اقدامات مورد نیاز قبل از عزیمت به صحراء

- ۱-۲-۶-۲ اطمینان حاصل شود که لوله های نمونه گیر به خوبی باموم و یا با پارافین پوشانده شده‌اند.
- ۲-۲-۶-۲ اطمینان حاصل شود که شیار پیچ و مهره‌ها تمیزند و به خوبی و راحتی می‌توان همه لوله ها را به یکدیگر پیچ و محکم کرد.
- ۳-۲-۶-۲ اطمینان حاصل شود که وسایل زیر در داخل جعبه نمونه برداری وجود دارند:
- لوله های نمونه گیری که بتوان آنها را به یکدیگر سوار کرد
 - آچار مخصوص برای سوار کردن لوله ها به یکدیگر
 - دستگیره مخصوص پیچاندن و درآوردن نمونه برف
 - حفاظ مخصوص قسمت مضرس لوله اصلی نمونه گیر
 - دفترچه یادداشت اطلاعات صحرایی
 - مداد
 - نیروسنجه گیره مخصوص آن
 - نقشه بر فرازه
 - نوار متري اندازه گیری
 - راهنمای ایمنی در برف سنجی
 - جعبه کمکهای اولیه
 - راهنمای برف سنجی (همین استاندارد)

۴-۲-۶-۲ وسایل زیر که برای برف پیمایی ضرورت دارند، آماده شود:

- عینک ایمنی
- تجهیزات اسکی شامل: اسکی، کمربند، میلهای اسکی و وسایل بالارفتن
- کفشهاي اسکي

۳-۶-۲ مراحل مختلف عملیات برف سنجی

قدم اول: از روی نقشه و کروکی مربوط محل ایستگاه برف سنجی را کنترل (وارسی) و سپس عمل نمونه برداری را از نقطه شماره یک شروع کنید. با وسیله نقلیه مخصوص برف^۱ از روی مسیر برف سنجی عبور نکنید و بدون کفشهاي مخصوص برف و یا اسکی روی مسیر قدم نگذارید. حتی الامکان از راه رفتن روی مسیر برف سنجی خودداری شود.

قدم دوم: لوله های نمونه گیر برف را روی هم سوار کنید، اطمینان حاصل شود که تعداد لوله ها از کل صخامت برف بیشتر است. پس از سوار کردن لوله ها در پوش حفاظت قسمت مضرس لوله اصلی را نصب کنید (شکل شماره ۴).

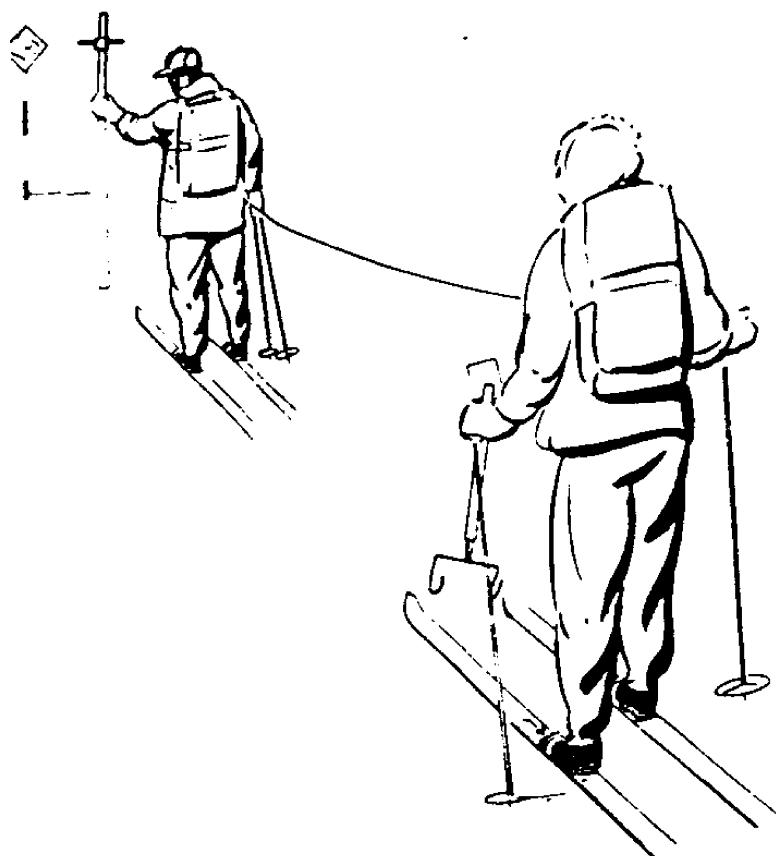

شکل شماره ۴ - مربوط به قدم دوم عملیات برف سنجی

1- Snowmobile

قدم سوم: عناوین فرم مخصوص ثبت اطلاعات صحرایی را تکمیل کنید. نمونه پر شده این مرحله از عملیات که مربوط به یادداشت شماره نقاط است (در این عملیات نمونه برداری از ایستگاه ده نقطه ای صورت می‌گیرد) در صفحه ۱۳ ارائه شده است.

قدم چهارم: اگر نقطه شماره یک نمونه برداری قابل رویت و تشخیص نباشد، آن را با اندازه‌گیری فاصله با نوارمتری و با توجه به جهاتی که در روی نقشه ایستگاه برف سنجی مشخص شده است، پیدا کنید. برای این کاریکی از متصدی‌ها، لوله نمونه گیر و سرنوار متر و متصدی دیگر ضمن اینکه انتهای نوار متر را در دست دارد نیروسنجدفترچه یادداشت را حمل می‌کند (مطابق شکل شماره ۵).

شکل شماره ۵- مربوط به قدم چهارم برف سنجی

فرم مخصوص ثبت اطلاعات صحرایی در عملیات برف سنجی

نام سازمان آب منطقه‌ای خوزستان

نام استان: خوزستان

نام حوضه‌آبریز: دز

نام ایستگاه برف سنجی: پرسش

موقعیت ایستگاه: طول، عرض و ارتفاع: ۴۹-۴۳ و ۳۳-۰۸ و ۲۵۵۰ متر

فاصله نسبت به نزدیکترین آبادی: پرسش ۱ کیلومتر

سالهای آماربرداری در ایستگاه: در ۱۳۵۶ به مدت ۱۶ سال

اسامی گروه برف سنجی: نقیبی - نوخانی - اسماعیلی

تاریخ اندازه‌گیری: ۷۴/۱۲/۶

آرایش نقاط: خط مستقیم

ملاحظات	چگالی برف بر حسب درصد	ارتفاع آب معادل برف به سانتیمتر	* وزن لوله به علاوه نمونه برف	* وزن لوله خالی	طول نمونه برف (سانتیمتر)	عمق پشت برف (سانتیمتر)	شماره نقاط نمونه گیری	* شاخه‌های اندازه‌گیری
	۳۶	۱۵	۲۷	۱۲	۳۸	۴۲	۱	A
	۳۴	۱۷	۲۹	۱۲	۴۶	۵۰	۲	A
	۳۷	۱۹	۳۱	۱۲	۴۹	۵۲	۳	A
	۳۸	۲۳	۳۵	۱۲	۵۵	۶۰	۴	A
	۴۰	۲۰	۳۲	۱۲	۴۶	۵۰	۵	A
	۴۱	۲۲	۳۴	۱۲	۵۱	۵۴	۶	A
	۳۲	۱۲	۲۴	۱۲	۳۵	۳۸	۷	A
	۳۶	۱۶	۲۸	۱۲	۴۰	۴۴	۸	A
	۳۸	۱۹	۳۱	۱۲	۴۴	۵۰	۹	A
	۴۰	۲۷	۳۹	۱۲	۶۳	۶۸	۱۰	A
	۳۷۲	۱۹۰				۵۰۸	۱۰	تعداد کل نقاط
	۳۷	۱۹				۵۰/۸		متوسط

توجه: همواره همایش برف سنجی را از نقطه آغازین (شماره یک) مشخص شده در روی نقشه ایستگاه برف سنجی شروع نمایید.

تکمیل شده به وسیله: سید ضیاء قاسمی کنترل شده به وسیله: حاجعلی بابایی

ساعت شروع عملیات: ۱۱:۳۰ ساعت خاتمه: ۱۱

شرایط نمونه گیری (در هر مورد علامت بزنید)

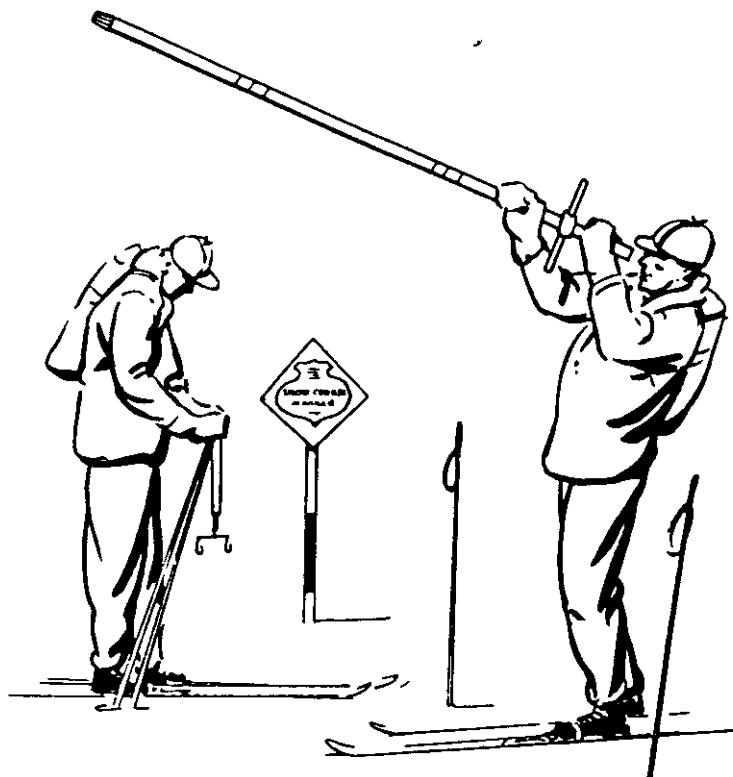
* مکانیسم نیرو سنجی که برای توزین برف استفاده می‌شود، طوری است که ارتفاع آب معادل برف را به دست می‌دهد.

** شاخه‌های اندازه‌گیری در صورتی که آرایش نقاط خط مستقیم باشد، با حرف A و آرایش نقاط L,Z,T,+ و □ برای خط افقی بالا با حرف

A، برای خط عمودی یا مایل با حرف B و برای خط افقی پایین با حرف C مشخص می‌شود و برای آرایش نقاط با شکل مربع در ارتباط با ضلع عمودی چهارم از حرف D استفاده می‌شود.

این فرم نشان می‌دهد که عملیات برف سنجی در کدام ایستگاه، به وسیله چه کسانی و در چه تاریخی صورت گرفته و تعداد نقاط انتخاب شده برای نمونه گیری چند نقطه است (عملیات ۱۰ نقطه‌ای).

قدم پنجم: قبل از نمونه برداری به داخل لوله نگاه کنید تا از تمیز بودن آن مطمئن شوید. برای این عمل به گونه‌ای که در شکل شماره ۶ نشان داده می‌شود، انتهای لوله را در حالی که قسمت مضرس لوله اصلی در طرف دیگر قرار دارد به چشم نزدیک کنید. لازم است تذکر داده شود که قبل از برداشتن نمونه، لوله نمونه گیر باید تا درجه حرارت محیط سرد شود. برای این منظور از قرار دادن لوله نمونه گیر در داخل پشتہ برف خودداری شود؛ زیرا در این صورت ممکن است فشری نازک از یخ در سطح خارجی لوله به وجود آید.

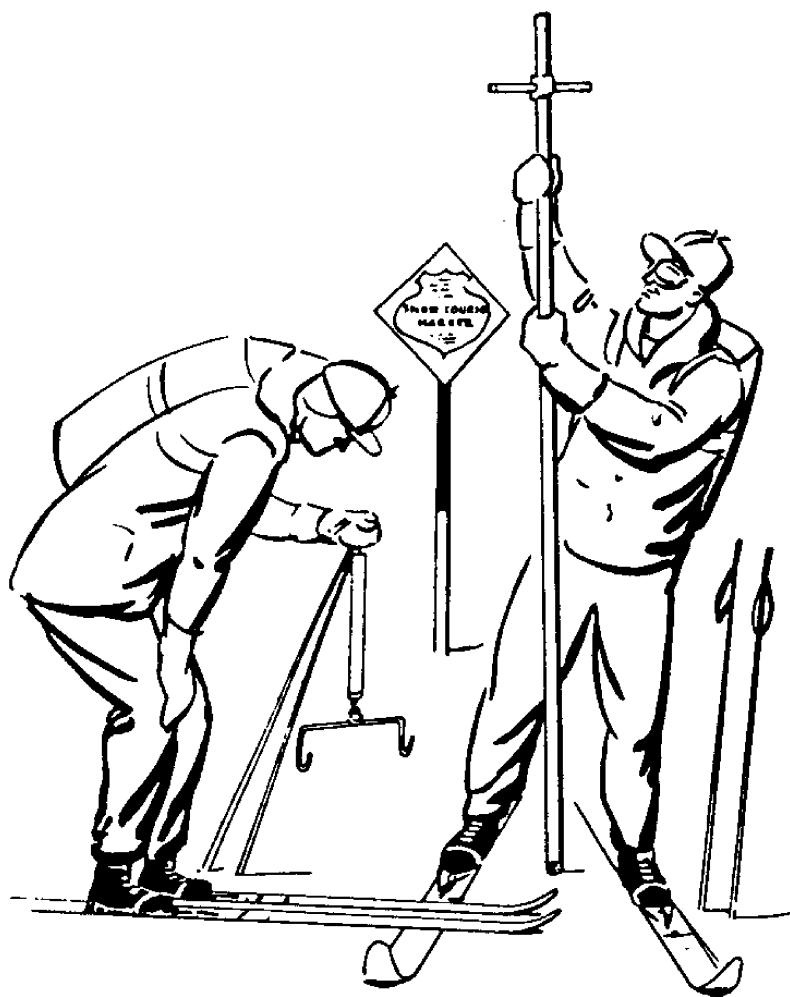
شکل شماره ۶

قدم ششم: لوله نمونه گیر را به حالت عمودی نگهدارید و در حالی که لبه برندۀ آن در سطح برف قرار می‌گیرد، به طرف پایین فشار دهید.

برای اینکه درجه حرارت بدن به لوله انتقال پیدا نکند و لوله مطابق درجه حرارت محیط سرد نگهداشته شود، از دستکش استفاده کنید. نمونه گیر برف مانند مته برای بریدن و بیرون آوردن استوانه‌ای از درون پشتہ برفی است. برای اطمینان از کامل بودن نمونه برف، باید برش تا سطح پیش آمده شده ایستگاه برف سنگی و در غیر این صورت تا اندکی زیر سطح پوشش خاکی زیر برف انجام شود و مقدار کمی از خاک و یا گل زیر برف نیز برداشته شود. برای بریدن برف فشار اندکی لازم است.

نمونه گیر باید به آرامی چرخانده شود و دقت کافی به عمل آید تا حالت عمودی آن حفظ شود. وزن نمونه گیر باعث خواهد شد که دستگاه در پشتہ برف به آرامی پایین برود. از فشار زیاد به طرف پایین باید اجتناب کرد؛ زیرا اگر لایه‌های بین دربر ف پشتہ وجود داشته باشد، این عمل باعث اختلال در کار نمونه برداری و گرفتگی لوله نمونه گیر خواهد شد.

چنانچه سطح برف در داخل لوله نمونه برداری پایین تر از سطح برف در پشتہ باشد، این امر نشان دهنده انسداد و گرفتگی لوله خواهد بود. سطح برف در داخل لوله را می‌توان از طریق شیارهای طولی که در روی بدنه لوله تعییه شده مشاهده کرد (شکل شماره ۷).

شکل شماره ۷

قدم هفتم: مطابق شکل شماره ۸ روی لوله خم شوید و عمق برف را با تقریب یک سانتیمتر از روی درجات سطح لوله نمونه گیر قرائت و آن را برای ثبت در دفترچه صحرایی به همکار تان اعلام کنید.

موقعی که در پشتہ برف به لایه های بخ برخورد شود، نیروی چرخشی بیشتری لازم است. همچنین موقع رسیدن نمونه گیر به سطح زمین، لازم است فشار عمودی ببروی آن اندکی بیشتر شود. مع هذا باید توجه کرد که فشار و یا پیچش بیش از حد همواره باعث خمیدگی در نمونه گیر می شود و ضرورت دارد که از این عمل خودداری شود. اگر نمونه گیر بالایه های بخ در پشتہ برف برخورد کند، باید اندکی نیروی چرخشی در جهت عقربه های ساعت به آن وارد ساخت، این عمل موجب می شود که قسمت برنده نمونه گیر جابه جا شود و ورود لایه های سخت به داخل آن را امکان‌پذیر نماید. توجه شود که تامل یاتوقف در موقع حرکت کردن نمونه گیر به طرف پایین امکان انسداد لوله را فراهم خواهد ساخت. اگر پشتہ برف عمق زیادی دارد، یاچگالی آن زیاد است و یا نمونه برداری به نحوی با مشکل مواجه می شود، حرکت آرامتر و یا کم و بیش منقطع نمونه گیر اجتناب ناپذیر است.

در بعضی مواقع ضرورت ایجاد می کند که نمونه برداری را تا لایه ای از بخ در یک مرحله انجام داد و نمونه برداری از قسمت زیرین لایه راموکول به مرحله دوم ساخت.

تغییر در قدرت برش قسمت مضرس لوله اصلی مشخص می کند که لوله نمونه برداری به لایه خاک سطحی رسیده است.

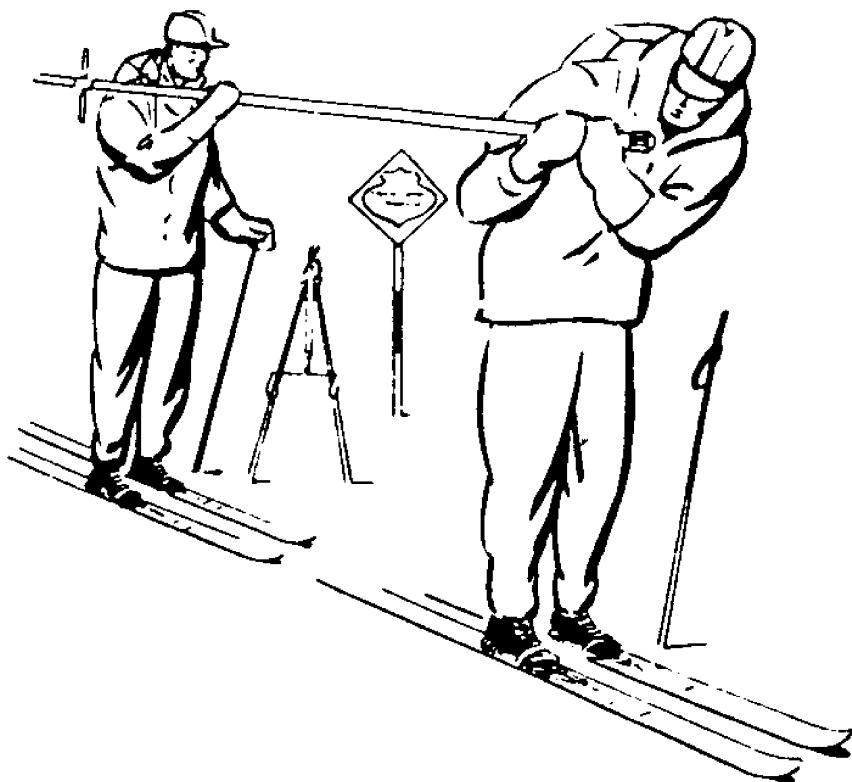
نمونه گیر باید در حدود دو سانتیمتر، در صورت لزوم به مقدار بیشتر در خاک فرو رود؛ به طوری که مقدار کمی از خاک سطحی همراه نمونه برف برداشته شود. موقعی که نمونه گیر در خاک سطحی فرو رفت، باید نیم پیچی به آن داده شود. این عمل به نگاه داشتن خاک برداشته شده در انتهای نمونه گیر کمک خواهد کرد. اگر جنس سطح زمین در نقاط نمونه برداری امکان فرو رفتن نمونه گیر و برداشتن خاک رانمی دهد، بهتر است قبل از شروع فصل بارش های جوی منطقه (محل ایستگاه) را از سنگهای بزرگ پاک سازی کرد و وقتی لوله به خاک یا غیره برخورد نکرد، لوله خارج و در نزدیکی همان نقطه دوباره در برف داخل شود؛ ضمناً اضافه نمودن کود یا خاک اره در نحوه ذوب شدن برف تاثیر می گذارد و بهتر است از این عمل خودداری شود.

در اولین نمونه گیری باید عمق برف در داخل نمونه گیر با عمق آن در خارج از لوله مقایسه و اطمینان حاصل شود که ارتفاع برف در داخل استوانه قابل قبول است. اگر ارتفاع استوانه برف داخل لوله نمونه گیر قابل قبول نباشد و یا این ارتفاع خیلی کمتر از عمق پشتہ برف باشد، باید لوله خالی شود و مجدداً اقدام به نمونه برداری کرد.

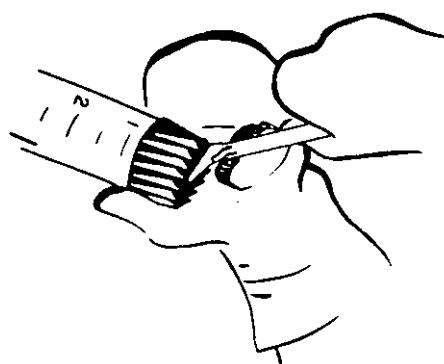
شکل شماره ۸- مربوط به قدم هفتم عملیات برف سنجی

قدم هشتم: به هر حال پس از اطمینان از اینکه لوله سرتاسر عمق برف را طی کرده است، لوله را حداقل یک بار به راست پیچانید تا مغزه^۱ برف بریده شده از زمین جدا شود. بادقت لوله را از پشتہ برف خارج و مراقبت کنید که چیزی از آن به بیرون ریخته نشود. همچنین باید توجه داشت که از ریختن یا پاشیدن شدن خاک یا گل به روی برف در مناطق نمونه برداری جلوگیری به عمل آید. چون ریختن خاک یا گل باعث ذوب برف در آن نقطه می‌شود و پوشش برفی را برای نمونه برداریهای آینده نامناسب می‌سازد. جعبه نمونه برداری دارای پارویی کوچک و سبکی است که می‌توان آن را در موقع خارج کردن نمونه در دهانه لوله قرار داد و از این طریق مانع تخلیه و ریزش برف شل و یا خرد شده از دهانه لوله شد. پس از خارج کردن لوله از پشتہ برف به ترتیب فوق الذکر، مطابق شکل ۹ بادقت لوله را به حالت افقی نگهدارید و از شیارهای واقع در سطح لوله، طول نمونه برف را قرائت نمایید، توجه شود در صورتی که ارتفاع مغزه نمونه گیری کمتر از ۹۰٪ ارتفاع برف باشد، دلایل آن در ردیف ملاحظات نوشته شود.

شکل شماره ۹- مربوط به قدم هشتم از عملیات

قدم نهم: قسمت برنده لوله اصلی رابه دلیل وجود یا فقدان گل و خاک در انتهای آن بازبینی کنید و در صورت نیاز با کاردک مخصوص مطابق شکل شماره ۱۰ آن را تمیز نمایید.

شکل شماره ۱۰- مربوط به قدم نهم عملیات

قدم دهم: در حالی که دستکشها همچنان دردست باقی است با چاقو و یا وسیله مناسب دیگر خاک و خاشاک را از قسمت مضرس لوله اصلی و لوله پاک کنید، این مواد را چندین متر دورتر از نقطه نمونه برداری بریزید. این عمل از ایجاد سوراخ و ذوب شدگی موضعی پوشش برفی در نقطه نمونه برداری جلوگیری می کند.

مقداری که لوله درخاک و خاشاک سطح زمین فرو رفته قرائت کنید و به همکاران به منظور اصلاح عمق برف و یا طول مغزه نمونه اعلام نمایید. پس از اقدامات فوق الذکر اطلاعات به دست آمده از نمونه گیری، به شرح زیر در فرم

برف سنجدی ثبت می شود:

- عمق برف را با دقت حدود ۱ سانتیمتر ثبت کنید.
- اگر نقطه نمونه برداری قادر برف باشد، درستون مربوط به "عمق برف" عدد صفر درج می شود. لازم است متذکر شود که برای پیدا کردن نقطه ای که دارای برف باشد، نباید از محل نمونه برداری دور شد.
- طول مغزه برف را با دقت حدود ۱ سانتیمتر قرائت نمایید.

به طور مثال فرم برف سنجدی تکمیل شده برای نمونه برداری در جدول زیر نشان داده شده است:

چند تذکر مهتم در مورد تهیی نمونه برف:

- در هر ایستگاه نمونه برداری، اولین نمونه بایداز نقطه‌ای که روی نقشه شماتیک ایستگاه مشخص شده تهیه شود، و نمونه‌های دیگر از روی نقشه که در روی زمین با میله‌ها، شاخصها و یا علائمی نشان داده شده است، برداشته شود. باید توجه داشت که نمونه‌ها را در هر بار نمونه برداری از ایستگاه نزدیک به همین نقاط برداشت کرد.

- قبل از برداشتن هر نمونه، لوله نمونه گیر باید بازرگانی شود تا اطمینان حاصل شود که برف، خاک و یا ماده خارجی در داخل آن وجود ندارد. دندانه های برنده نمونه گیر باید قبل از هر نمونه برداری کاملاً تمیز باشند.

(هیچ گاه برای نگاه کردن به داخل لوله نباید لبه برنده آن را به چشم نزدیک کرد). نمونه برف داخل با ضربه زدن یا تکان دادن لوله نمونه گیر و یا به کار بردن ابزاری که برای این منظور وجود دارد از آن خارج می شود.

احتیاط لازم باید به عمل آید تا لوله نمونه گیر خراشیده نشود و یا به طریقی دیگر آسیب نیابند.

- نمونه برداری باید از برف دست نخورده صورت گیرد و توجه ویژه ای برای اجتناب از لگدمال کردن برفی که نمونه های دیگر از آن برداشت خواهد شد به عمل آید.

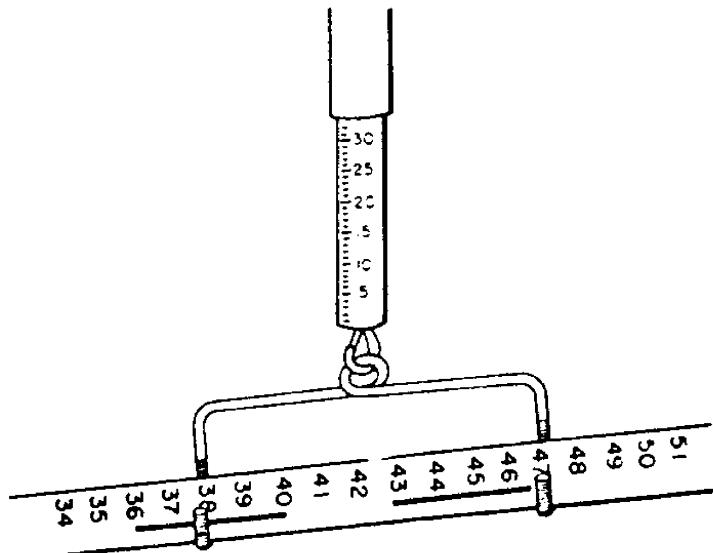
- عملیات برف سنجی تحت شرایط زیر بی ارزش است و باید متوقف شود:

الف - چنانچه دست خوردگی در پشت برف مشاهده شود (به طور مثال لگدمال کردن و یا کنار زدن برف) و نقاط جایگزین و مناسب دیگر در دسترس نباشد.

ب - اگر از بین رفتن پوشش برفی در دو نقطه یا بیشتر در ایستگاههای برف سنجی پنج میله ای و ۴ نقطه یا بیشتر در ایستگاههای ده میله ای (به علت عوامل طبیعی) مشاهده گردید، از ادامه برف سنجی باید خودداری شود. با این وجود اگر بعداً پشته برف دوباره ایجاد شد، نمونه برداری باید از سرگرفته شود.

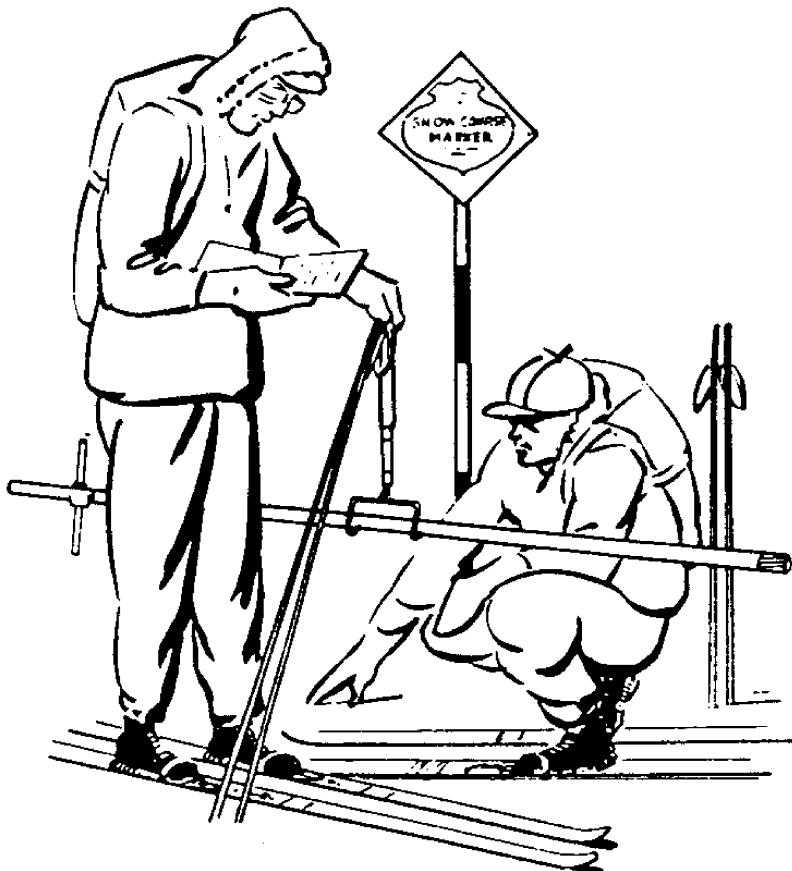
قدم یازدهم: برای اندازه گیری وزن نمونه، لازم است که نیرو سنج از نقطه ثابت و محکمی آویزان شود تا از نوسان درجه آن در مراحل اندازه گیری جلوگیری به عمل آید. برای این منظور استفاده از میله ای اسکی مناسبترین وسیله به شمار می رود. برای انجام دادن عملیات، لوله نمونه گیر حاوی مغزه برف را روی نیرو سنج مطابق شکل شماره

۱۱-الف بادقت میزان نمایید. در صورت نیاز نفر دوم گروه می تواند سرمیله اسکی را نگهدارد (مطابق شکل ۱۱-ب). هیچ وقت نیرو سنج را با دست و از طریق قسمت مدرج آن (به صورت معکوس) آویزان نکنید.

شکل ۱۱-الف - مربوط به قدم یازدهم عملیات

ممکن است وزش باد قرائت رقم صحیح از نیروسنجه را مشکل نماید. اگر پناهگاهی موجود نباشد باید پشت به باد ایستاد و نیروسنجه را در پناه خود گرفت. لازم است قبل از عمل توزین اطمینان حاصل شود که نیروسنجه به طور صحیح کار می کند و اشکالاتی از قبیل: گیر کردن پاندول نیروسنجه یا چسبیدن آن به بدنه وجود ندارد.

شکل شماره ۱۱ - ب- مربوط به قدم یازدهم عملیات

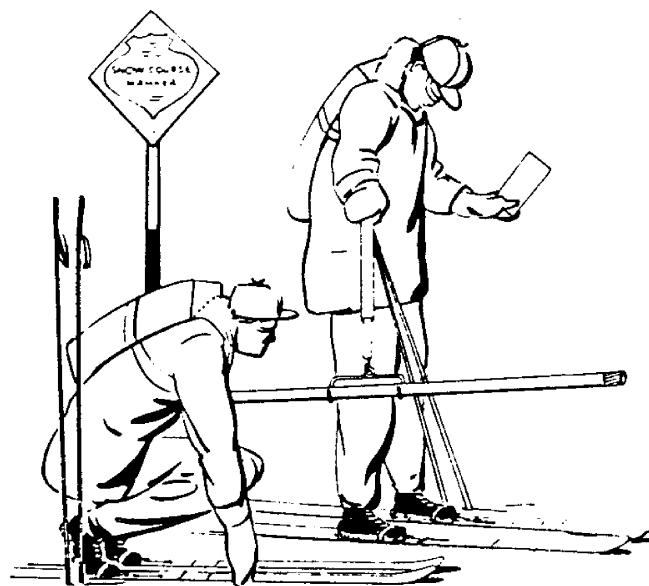
قدم دوازدهم: از روی درجه نیروسنجه وزن لوله نمونه گیر و مغزه برف را ثبت کنید. به طور مثال جدولی که در پی این مطالب می آید، نشان می دهد وزن اولین نمونه برف به همراه لوله معادل ۶۲ بوده است.

لازم به تذکر است که برای توزین نمونه ها می توان از نیروسنجهای با دقیق متفاوت استفاده کرد. به این معنی که چنانچه عمق برف و طول مغزه زیاد باشد، نیروسنجهایی با دقیق درجه بندی تا نیم اینج به کار برده می شود و در مورد نمونه هایی که آب معادل کمتری دارند و یا چگالی (دانسیته) برف در آنها خیلی کم است، می توان از نیروسنجهای با دقیق یک دهم اینج استفاده نمود.

قدم سیزدهم: لوله نمونه گیر را از روی قلاب بردارید و قسمت مضرس لوله اصلی را به طرف بالا بگیرید. سپس ضرباتی با قسمت لاستیکی اسکی و یا کفش اسکی به نمونه گیر وارد سازید تا مغزه برف از داخل لوله نمونه گیر خارج شود. داخل لوله را بازبینی کنید تا اطمینان حاصل شود که همه برف از آن تخلیه شده است. توجه داشته باشید که اگر لوله نمونه گیر توسط موم و یا پارافین پوشانده شده باشد، مغزه برف به راحتی از آن خارج خواهد شد.

قدم چهاردهم: وزن لوله نمونه برداری بدون نمونه را تعیین کنید(مطابق شکل ۱۲). در صورتی که برای نمونه گیری از گیره مخصوص پیچاندن نمونه بردار استفاده کرده‌اید، اطمینان حاصل کنید که در موقع توزین وزن لوله خالی، وزن آچار نیز تعیین شده است. پس از این که در مورد دقت وزن نمونه گیر خالی اطمینان حاصل شد، رقم مربوط را در فرم مخصوص برف سنگی ثبت کنید (جدول زیر).

وزن لوله نمونه‌گیر خالی را بعد از هر سه یا پنج نوبت نمونه برداری مجدداً کنترل (وارسی) کنید. معمولاً ذرات ریز برف به جدار داخلی و یا بدنه خارجی آن می‌چسبند و در به دست آوردن وزن دقیق لوله اختلال ایجاد می‌کنند. از این جهت وارسی مکرر وزن لوله خالی به صحت عملیات برف سنجی کمک شایسته‌ای می‌کند. در صورتی که در طی نمونه برداری لوله‌های اضافی به لوله اصلی سوار و یا از آن جدا شود وزن آنها در محاسبه وزن خالی لوله‌ها باید ملاحظه شود.

شکل شماره ۱۲

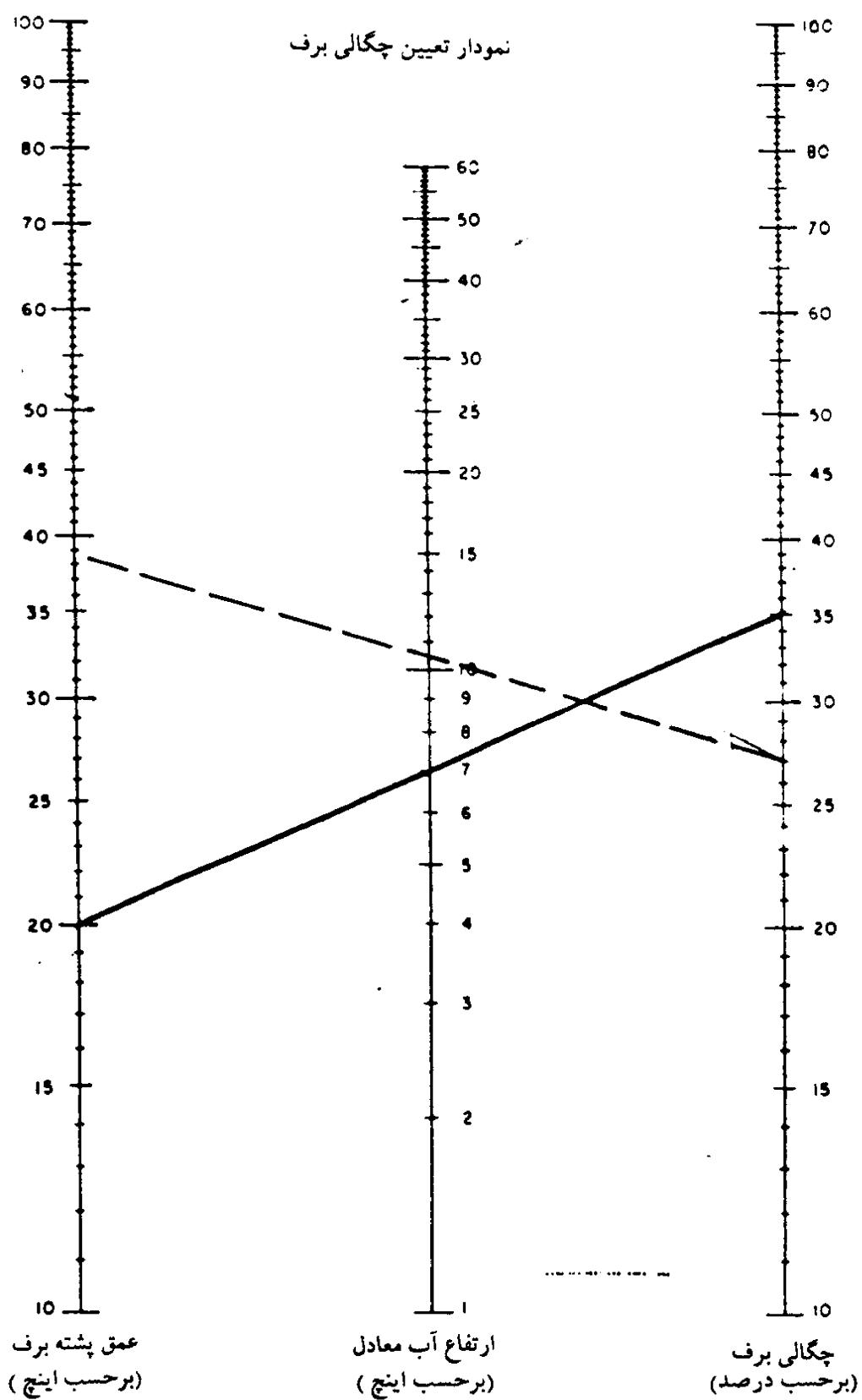
قدم پانزدهم: وزن لوله نمونه گیر خالی را از وزن لوله بامگزه برف کم کنید (ستون هفتم جدول فوق) تا ارتفاع آب معادل برف به دست آید.

قدم شانزدهم: ارتفاع آب معادل برف را که در مرحله قبل به دست آمده است به عمق برف (ارقام ستون سوم) تقسیم کنید تا به این ترتیب چگالی برف را بر حسب درصد محاسبه کنید. رقم حاصل در ستون هشتم جدول درج می شود (در جدول صفحه بعد و زیر رقم ۲۹).

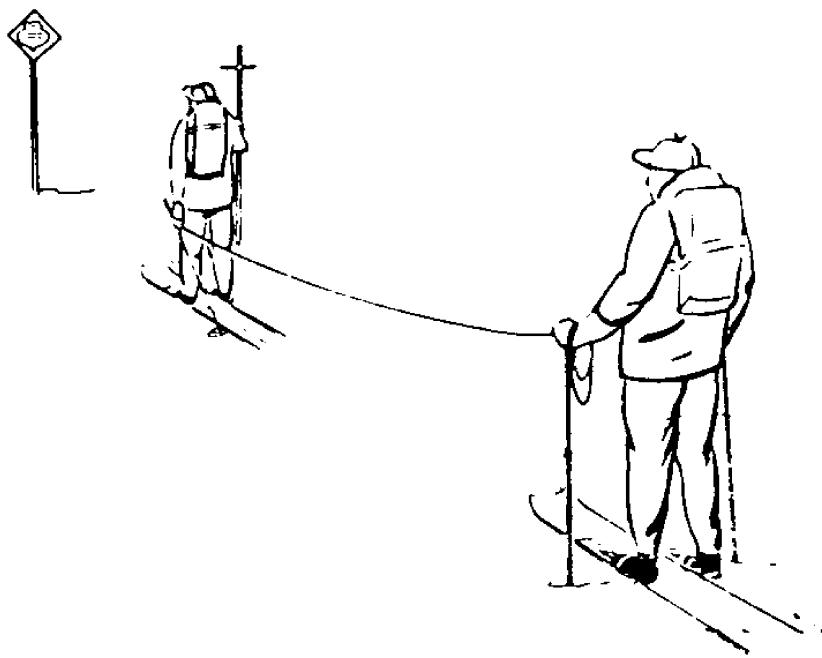
برای محاسبه چگالی برف می توان از نمودار زیر استفاده کرد. این نمودار را می توان در کاغذهای جداگانه ای چاپ و در هنگام عزیمت برای عملیات برف سنجی به همراه داشت. به جز در موقعی که شرایط محل یکنواخت نباشد، به طور معمول چگالی هریک از نمونه ها نباید بیش از ۳ درصد با سایر نمونه ها اختلاف داشته باشد. در صورتی که اختلاف بیش از ۵ درصد باشد، باید نمونه گیری تجدید و مورد وارسی قرار گیرد.

چنانکه چگالی برف به لحاظ شرایط غیر یکنواخت از قبیل: دست خوردنگی پشته برف، ذوب موضعی برف و یا ماندابی بودن در بخشهایی از ایستگاه برف سنجی با سایر نقاط نمونه برداری اختلاف قابل ملاحظه ای داشته باشد، موضوع را در قسمت ملاحظات فرم برف سنجی یادداشت کنید.

نمودار تعیین چگالی برف

قدم هفدهم: از نقاط باقی مانده دیگر مطابق نقشه ایستگاه برف سنجی و براساس دستورالعملهای مندرج در قدمهای چهارم تا شانزدهم، نمونه برداری شود و سپس محاسبات لازم را انجام دهید و در فرم مربوط به عملیات برف سنجی یادداشت کنید (شکل شماره ۱۳).

شکل شماره ۱۳- مربوط به قدم هیجدهم عملیات

قدم هیجدهم: قبل از ترک محل، هر دو متصرفی باید یادداشتها را بازبینی کنند، جمع و متوسط ارقام ستونهای مربوط به "عمق برف" و "آب معادل" را محاسبه و در پایین فرم برف سنجی ثبت نمایند. لازم است در فرم برف سنجی تعداد نقاط نمونه برداری که در آنها عمق برف صفر است نیز مشخص شود و در میانگین گیری این نقاط نیز شرکت داده شود. همچنین در پشت فرم برف سنجی پرسشنامه‌ای مطابق فرم ذکر شده در صفحه بعد وجود دارد که ضروری است قبل از ترک محل و حتماً در صحرا تکمیل شود(شکل شماره ۱۴).

شکل شماره ۱۴- مربوط به قدم هیجدهم عملیات برف سنجی

جدول و فرم صفحه‌های ۳۱ و ۳۲ نمونه‌ای کامل از فرم تکمیل شده عملیات برف سنجی را در یک نوبت عملیات برف سنجی در ایستگاه ده نقطه‌ای نشان می‌دهد.

فرم مخصوص ثبت اطلاعات صحرایی در عملیات برف سنجی

نام سازمان آب منطقه‌ای: تهران

نام استان: تهران

نام حوضه‌آبریز: جاجرود

نام ایستگاه برف سنجی: شمشک

موقعیت ایستگاه: طول، عرض و ارتفاع: ۵۱°۳۰'، ۳۶°۰' و ۲۷۰۰ متر

فاصله نسبت به نزدیکترین آبادی: ۲ کیلومتری شمشک

سالهای آماربرداری در ایستگاه: از سال ۱۳۴۵ تاکنون

اسامی گروه برف سنجی: حاجعلی‌بابایی و سید ضیاء‌قاسمی

تاریخ اندازه‌گیری: ۷۴/۱۲/۲۴

ملاحظات	چگالی برف بر حسب درصد	ارتفاع آب معادل برف به سانتیمتر	* وزن لوله علاوه‌نمونه برف	* وزن لوله خلالی	طول نمونه برف (سانتیمتر)	عمق پشتہ برف (سانتیمتر)	شماره نقاط نمونه‌گیری	شاخه‌های اندازه‌گیری
	۳۰	۳۳	۹۲	۵۹	۶۴	۱۰۸	۱	A
	۳۲	۳۶	۹۵	۵۹	۹۰	۱۱۲	۲	A
	۳۳	۴۳	۱۰۲	۵۹	۱۱۱	۱۳۰	۳	A
	۱۹	۳۱	۹۰	۵۹	۳۲	۱۶۰	۴	A
	۱۹	۳۱	۹۰	۵۹	۳۲	۱۶۰	۵	A
	۳۳	۴۳	۱۰۲	۵۹	۱۱۱	۱۳۰	۶	A
	۳۲	۳۶	۹۵	۵۹	۹۰	۱۱۲	۷	A
		۲۵۳				۹۱۲	۱۰	جمع
	۲۸	۳۶				۱۳۰	۱۰	معدل

توجه: همواره عملیات برف سنجی را از نقطه آغازین (شماره یک) مشخص شده در روی نقشه ایستگاه برف سنجی شروع نمایید.

تکمیل شده به وسیله: سید ضیاء قاسمی

ساعت شروع عملیات: ۱۱:۳۰

شرایط نمونه گیری (در هر مورد علامت بزنید)

* مکانیسم نیرو سنجی که برای توزین برف استفاده می‌شود، طوری است که ارتفاع آب معادل برف را به دست می‌دهد.

** شاخه‌های اندازه‌گیری در صورتی که آرایش نقاط خط مستقیم باشد، با حرف A و آرایش نقاط L,Z,T + و □ برای خط افقی بالا با حرف A، برای خط عمودی یا مایل با حرف B و برای خط افقی پایین با حرف C مشخص می‌شود و برای آرایش نقاط با شکل مربع در ارتباط با ضلع عمودی چهارم از حرف D استفاده می‌شود.

الف: شرایط هوا در هنگام نمونه گیری:

☐ بارانی	☐ کاملاً ابری ■	☐ قسمتی ابری	☐ آفتابی
☐ یخندان	☐ باد در حال وزش	☐ در حال ریزش برف	☐ گرم و مساعد برای ذوب برف

ب: شرایط پشته برف

☐ نمونه های برف به آسانی تهیه شد	☐ نمونه های برف با مشکلات زیادی تهیه شد

ج: وضع سطح زمین در زیر پشته برف:

☐ اشباع شده	☐ مرطوب ■	☐ خشک	☐ غیریخزده	☐ یخزده

د: شرایط عمومی برف:

- ۱- حدود تقریبی رقوم خط برف بر حسب متر از سطح دریا که با آلتی متر مشخص می شود. ۲۰۰۰
- ۲- آیا پوشش برفی در شباهای رویه شمال و رو به شرق شروع به ذوب کرده است؟ بلی ■ خیر
- ۳- آیا پوشش برفی در شباهای رویه جنوب و رو به غرب شروع به ذوب کرده است؟ بلی ■ خیر
- ۴- ارتفاع برف جدید در ایستگاه برف سنجی چقدر است؟ ۴۸؟
- ۵- آیا شرایط برای وقوع بهمن وجود دارد؟

ه: شرایط عمومی جریان آب:

- ۱- آیا جریان در آبراهه های خیلی کوچک برقرار است؟ بلی ■ خیر
- ۲- آیا جریان آب از زیرپوشش برفی آبراهه های کوچک برقرار است؟ بلی ■ خیر
- ۳- آب آبراهه صاف یا گل آسود است؟ صاف ■ گل آسود

ز: سایر ملاحظات: نمونه گیری به سختی انجام شد و نمونه برف در داخل لوله به صورت متراکم تهیه شد.

۴-۶-۲ شرایط ویژه در عملیات برف سنجی

۱-۶-۲ نمونه برداری از برف با عمق کم:

در صورتی که عمق برف کمتر از حدود ۵ سانتیمتر باشد، قرائت صحیح و دقیق وزن مغزه برای یک نقطه نمونه برداری مشکل است. در این موضع از روش زیر که روش تجمعی نمونه ها^۱ نامیده می شود، به کار می رود:

الف - نمونه برف را از هر نقطه نمونه برداری مطابق دستورالعمل برداشت نمایید.

ب - مغزه های برف را در داخل ظرفی که بتوان آن را به راحتی از نیروسنجه آویزان کرد، خالی کنید (طرف پلاستیکی، اگر چنانچه وزن ظرف به کار رفته به اندازه ای نباشد که بتوان از نیروسنجه قرائت کرد، وزنهایی را به آن اضافه نمایید. برای این منظور می توان لوله های خالی نمونه گیری، آچار و یا از سایر ابزار قابل دسترس استفاده کرد. وزن ظرف خالی همراه با وزنهای اضافه شده را در زیر ستون مربوط به "وزن خالی نمونه بردار" در فرم برف سنجی یادداشت کنید.

ج - عمق و طول مغزه برف را برای هر نقطه نمونه برداری اندازه گیری و در فرم برف سنجی مطابق آنچه در زیر نشان داده شده ثبت کنید.

د - وزن کل ظرف به همراه وزنهای اضافی و مغزه های انباشته شده را تعیین و در زیر ستون مربوط به "وزن نمونه بردار و نمونه برف" یادداشت کنید.

ه - وزن ظرف خالی (به همراه وزنهای اضافی) را از وزن به دست آمده در مرحله قبل کسر و نتیجه حاصل را در زیر ستون مربوط به "ارتفاع آب معادل" در فرم برف سنجی یادداشت کنید. برای محاسبه ارتفاع متوسط آب معادل، رقم بدست آمده به روش فوق را به تعداد نقاط نمونه برداری تقسیم کنید (رقم $1/3$ در جدول زیر).

و - میانگین عمق برف را در ایستگاه از حاصل تقسیم مجموع ارقام مندرج در ستون مربوط به عمق برف به تعداد کل نقاط نمونه برداری محاسبه کنید (رقم $4/1$ در جدول زیر).

ملاحظات	چگالی برف	ارتفاع آب بر حسب درصد	وزن لوله به معادل برف به (سانتیمتر)	وزن لوله علاوه نمونه برف	طول نمونه خالی	عمق پشت برف (سانتیمتر)	شماره نقاط برف (سانتیمتر)	شاخصهای اندازه گیری نمونه گیری
					۲	۲	۱	A
					۲	۲	۲	A
					۵	۶	۳	A
					۳	۳	۴	A
					۲	۲	۵	A
					۵	۶	۶	A
					۷	۸	۷	A
					۲	۲	۸	A
					۲	۳	۹	A
					۵	۵	۱۰	A
۳۰	۱۲	۳۰	۱۸	-	۴۱	۱۰	جمع	
	۱				۴			متوسط

لازم به تذکر است که از روش تجمعی می توان در شرایط عادی نیز استفاده کرد؛ زیرا سرعت عملیات برف سنجی را افزایش می دهد. در این صورت اگر چنانچه به علت ضخامت زیاد برف، امکان جمع آوری همه نمونه ها در یک ظرف محدود نباشد، می توان از چند ظرف استفاده نمود. عملیات توزین همان است که قبلاً توضیح داده شده، در شکل شماره ۱۵ عملیات برف سنجی در شرایط فوق نشان داده شده است.

شکل شماره ۱۵- نمونه برداری از برف با عمق کم

۲-۴-۶-۲ در شرایطی که انجام دادن عملیات توزین در صحراء مقدور نباشد:

موقعی که اطلاعات کامل از هر نقطه از ایستگاه برف سنجی مورد نیاز و شرایط جوی به گونه‌ای باشد که عملیات توزین نمونه‌ها به طور جداگانه در صحراء مقدور نباشد، پس از تکمیل اندازه گیری‌های صحرایی، از کیسه‌های پلاستیکی برای جمع آوری هر نمونه استفاده می‌شود و عملیات توزین در جای مناسب دیگری صورت می‌گیرد. برای این منظور در مورد هر نمونه کیسه پلاستیک جداگانه‌ای مورد نیاز است. فرد مسئول قبل از عزیمت به صحراء و شروع عملیات در محل ایستگاه برای هر نقطه از ایستگاه برف سنجی یک کیسه پلاستیکی را وزن و شماره گذاری می‌کند. در صورت نیاز وزنه‌های اضافی نیزه کیسه پلاستیکی اضافه می‌شود تا وزن آن از طریق نیروسنجه کاملاً قابل اندازه‌گیری باشد. در جریان اجرای عملیات باید دقت شود که هر نمونه در داخل ظرف مخصوص به آن نمونه که قبلاً علامت گذاری شده است، تخلیه شود.

۳-۴-۶-۲ در شرایطی که برف در داخل لوله نمونه گیر یخ بزند:

اگر برف در نقطه‌ای در داخل نمونه گیر یخ بزند، امکان نمونه گیری (تهیه مغزه) را از کل عمق برف سلب می‌کند؛ علت این امر احتمالاً آن است که لوله نمونه گیر در درجه حرارت بالای انجام و برف در درجه حرارت زیر نقطه انجام داده است.

برای مواجهه با این مشکل می‌توان اقدامات زیر را انجام داد:

- الف - لوله نمونه گیر را قبل از نمونه برداری با قرار دادن آن زیر برف به طور یکنواخت سرد نمایید.
- ب - لوله را کاملاً تمیز کنید و سپس آن را بدون تأمل و سریعاً به داخل پشتہ برف فرو ببرید تا به انتهای پشتہ برسد.
- ج - عملیات نمونه برداری را صبح زود و یا غروب موقعی که درجه حرارت هوا پایین است، انجام دهید. اگر اقدامات فوق بدون نتیجه ماند، مراحل زیر را به اجرا درآورید:
 - الف - لوله نمونه گیر را با فشار و بدون توقف تا جایی که امکان پذیر است، در پشتہ برف فرو ببرید.
 - ب - لوله را باحتیاط و به نحوی از داخل پشتہ برف خارج کنید که حفره ایجاد شده سالم باقی بماند.
 - ج - اندازه گیری‌های لازم را انجام دهید و طول و وزن مغزه به دست آمده را یادداشت نمایید.
 - د - لوله را خالی کنید و مجدداً آن را تا انتهای حفره ایجاد شده پایین ببرید.
 - ه - دوباره لوله نمونه گیر را در داخل پشتہ برف فرو ببرید تا جایی که متوقف شود و یا به سطح زمین برسد.
 - و - تازمانی که لوله نمونه گیر به سطح زمین برسد، عملیات فوق را تا حد لزوم تکرار کنید.

اطلاعات حاصل از این عملیات رامطابق آنچه در فرم عملیات برف سنجی و در زیرنشان داده شده است، ثبت کنید.

ملاحظات	چگالی برف بر حسب درصد	ارتفاع آب معادل برف به (سانتیمتر)	وزن لوله به علاوه نمونه برف	وزن لوله خالی	طول نمونه برف (سانتیمتر)	عمق پشته برف (سانتیمتر)	شماره نقطه نمونه گیری	شاخص اندازه گیری
	۴۲	۱۲	۳۱	۱۹	۲۹	۳۰	الف-۱	
	۴۵	۳۹	۵۸	۱۹	۸۸	۸۸	ب-۱	
	۴۴	۵۲			۱۱۷	۱۱۸	۱	
	۳۹	۱۵	۳۴	۱۹	۳۶	۳۸	الف-۲	A
	۴۲	۳۶	۵۵	۱۹	۸۵	۸۶	ب-۲	
	۴۱	۵۱			۱۲۱	۱۲۴	۲	
	۴۱	۹	۲۸	۱۹	۲۰	۲۲	الف-۳	
	۴۳	۳۸	۵۷	۱۹	۸۸	۸۹	ب-۳	
	۴۳	۴۷			۱۰۸	۱۱۱	۳	

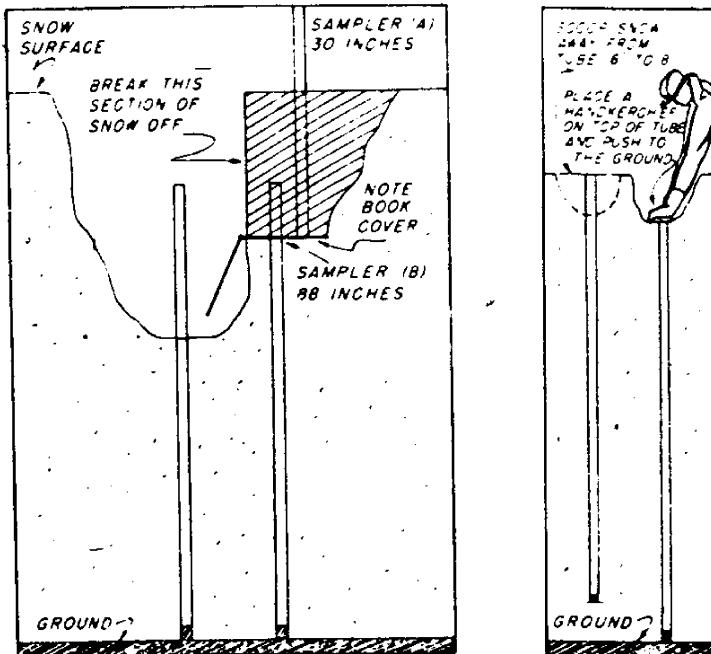
۴-۶-۴ موقعی که لوله نمونه گیر برف برای کل عمق برف کوتاه باشد:

اگر عمق برف بیشتر از طول لوله های نمونه گیری در دسترس باشد، اقدامات زیر ضرورت دارد:

- الف - لوله نمونه گیر را تا انتهای در برف فرو ببرید.
- ب - دستمال و یا پارچه ای را در سر لوله قرار دهید.
- ج - اطراف لوله نمونه گیر را تا عمق حدود ۳۰ سانتیمتر بیشتر از برف خالی کنید.
- د - روی لوله نمونه گیر بایستید و آن را بیشتر به پایین فشار دهید.
- ه - دستمال و یا پارچه را بردارید و عمق مغزه را مشاهده کنید؛ وقتی که مغزه برف به انتهای لوله برسد، عمق برف عبارت از مجموع فاصله سطح برف تا سر لوله نمونه گیر به علاوه طول لوله نمونه گیر خواهد بود (شکل شماره ۱۶-الف).

زمانی که عمق برف به طور قابل توجهی
بیشتر از طول نمونه بردار باشد

چند سانتیمتر از طول نمونه بردار
بیشتر باشد

شکل ۱۶ - ب

شکل ۱۶ - الف

چنانچه عمق پشتہ برف بیشتر از آن است که بتوان با روش بالانمونه کاملی را برداشت کرد، طبق دستورهای زیر عمل نمایید:

- الف - حفره‌ای را در پشتہ برف و در نقطه نمونه برداری به عمق ۳۰ تا ۶۰ سانتیمتر ایجاد نمایید. سعی کنید نمونه برداری را از ته حفره انجام دهید، اگر لوله به سطح زمین نرسیده باشد، حفره را عمیق‌تر کنید. برای این منظور اگر وسیله‌ای در دسترس نباشد از اسکی و نوک چوب اسکی به جای پارو استفاده کنید.
- ب - یک صفحه فلزی مسطح و محکم (مثلاً جلد آلومینیومی کتابچه یادداشت صحرایی) را در کنار گودال و در عمقی پایین تر از سر نمونه گیر قرار دهید (مطابق شکل شماره ۱۶ - ب).
- ج - نمونه گیراتا ورقه فلزی پایین ببرید و بدین ترتیب عمق و مغزه اولین قسمت پشتہ برف را اندازه گیری کنید.
- د - حفره برف را تا سطح ورقه فلزی عمیق‌تر کنید.
- ه - وزن کل و وزن لوله خالی را اندازه گیری و ثبت کنید.
- و - از سطح ورقه فلزی تا سطح زمین دوباره نمونه برداری کنید. عمق آب معادل را برای آن نقطه از مجموع اوزان و عمق نمونه های به دست آمده را به روش فوق تعیین کنید.
- ز - اگر ایستگاه برف سنجی در نوبتهاي بعدی نمونه برداری خواهد شد، اطمینان حاصل کنید که حفره را پر کرده‌اید.

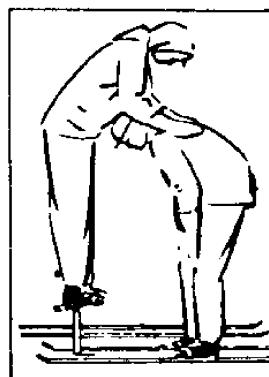
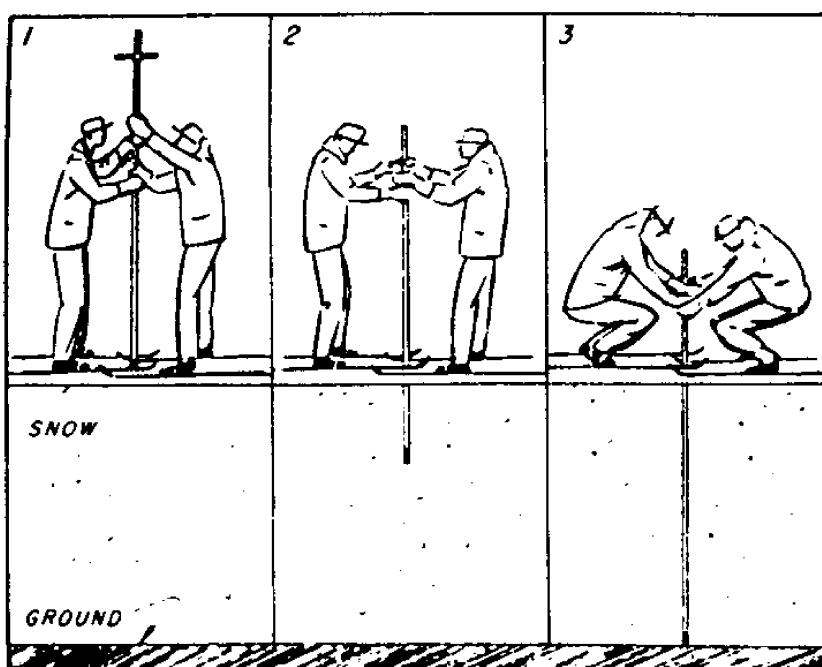
۲-۶-۴-۵ نمونه گیری از لایه های عمیق برف:

زمانی که از برف با ضخامت زیاد نمونه برداری می کنید، نمونه گیر را به سرعت پایین ببرید و توجه داشته باشید که نمونه گیر تا زمان رسیدن به سطح زمین در حال حرکت باشد و متوقف نشود. ضمناً نکات زیر نیز رعایت شود:

الف - باید هر دو متصدی نمونه گیر را با حرکت دستها که روی هم قرار گرفته اند در داخل برف فرو ببرند.

ب - دسته آچار مخصوص را بگیرند و به پایین فشار وارد کنند.

ج - اگر لوله متوقف شد، یک نفر از متصدیها روی دسته آچار مخصوص قرار گیرد و لوله را با وزن خود و فشار زانوها و در حالی که به شانه همکار خود تکیه داده است تا سطح زمین پایین ببرد (مطابق شکل شماره ۱۷).

شکل ۱۷- نمونه گیری از لایه های عمیق برف

۵-۶-۲ ثبت اطلاعات برف سنجی:

به گونه‌ای که قبل‌گفته شد، یک دفترچه صحرایی برای ثبت اولیه و تقریبی مشاهدات به کار گرفته می‌شود. از اطلاعات این دفترچه بعداً در تکمیل فرم برف سنجی (که توضیح داده خواهد شد) و تهیه گزارش‌های ماهانه استفاده می‌شود.

معمول‌گزارش ماهانه برف سنجی برای ثبت سابقه مشاهدات برف سنجی در دو نسخه تهیه می‌شود. این فرم برای ثبت چهار دوره مشاهدات در هرماه و همچنین ثبت خلاصه‌ای از مقادیر متوسط آنها در نظر گرفته شده است.

باید توجه داشت این فرم به گونه‌ای تنظیم شده است که هم در ایستگاههای برف سنجی ده نقطه‌ای که برف سنجی در آنها روزهای اول و پانزدهم هرماه صورت می‌گیرد و هم ایستگاههای برف سنجی پنج نقطه‌ای که عملیات برف سنجی در آنها روزهای اول، هشتم، پانزدهم و بیست و سوم هرماه انجام می‌شود، قابل کاربرد است.

۱-۵-۶-۲ چگونگی تکمیل فرم برف سنجی:

- الف - ماه، سال، نام ایستگاه و کد حوضه - کد ایستگاه نام سازمان آب منطقه‌ای - نام استان ثبت می‌شود.
- ب - نوع نمونه بردار و اطلاعات کافی درباره تعمیر و یاتعویض آنها در فرم یادداشت می‌شود.

نمونه برداری " انفرادی " ^۲	"روش تجمعی ^۱
ضخامت (عمق) برف به سانتیمتر و دهم آن در هر نقطه از مسیر برف سنجی ثبت می شود (این رقم از بیرون لوله نمونه گیر قرائت می شود). رقم کل ضخامت برف و متوسط عمق نیز یادداشت می شود.	ستون ۲ ضخامت (عمق) برف به سانتیمتر و دهم آن در هر نقطه از مسیر برف سنجی ثبت می شود (این رقم از بیرون لوله نمونه گیر قرائت می شود). مجموع ضخامت و متوسط آن نیز در این ستون و در جای خود درج می شود.
ارتفاع استوانه برف داخل نمونه گیر به سانتیمتر و دهم آن برای هر نقطه در مسیر برف سنجی از سوراخهایی که در بدنه نمونه گیر قرار دارد، قرائت می شود.	ستون ۳
برای هر نقطه نمونه برداری وزن نمونه گیر خالی به دست می آید و یا اگر کیسه های پلاستیکی برای جمع آوری نمونه های منفرد به کار رفته است وزن خالی کیسه های پلاستیکی نیز ثبت می شود.	ستون ۴ وزن خالی کیسه پلاستیکی یا هر ظرف مشابه دیگری که برای برف سنجی مورد استفاده واقع شده است به دست می آید. اگر نمونه ها در چند کیسه پلاستیکی یا ظرف جداگانه جمع آوری شده اند وزن خالی کل آنها یادداشت می شود.
برای هر نقطه نمونه برداری وزن مجموع لوله نمونه گیر و برف و یا کیسه پلاستیکی و برف ثبت می شود.	ستون ۵ وزن کل مجموع ظرف یا کیسه های پلاستیکی و نمونه برف یادداشت می شود.
برای هر نقطه نمونه برداری آب معادل برف نمونه درج می شود. همچنین مقدار کل آب معادل و متوسط آن نیز در جای خود یادداشت می شود (به سانتیمتر و دهم آن).	ستون ۶ در این ستون کل و میانگین آب معادل برف پشتہ یادداشت می شود (به سانتیمتر و دهم آن)
چگالی برف تا اشاره دو رقم برای هر نقطه نمونه برداری یادداشت می شود. چگالی هر نقطه از تقسیم آب معادل برف (ستون ۶) به عمق برف (ستون ۲) به دست می آید. همچنین در این ستون چگالی متوسط نیز یادداشت می شود. این رقم از حاصل تقسیم کل ستون ۶ به کل ستون ۲ محاسبه می شود.	ستون ۷ چگالی متوسط برف پشتہ تا دو رقم اشاره محاسبه و یادداشت می شود. چگالی از تقسیم آب معادل برف (ارقام ستون ۶) به کل عمق (ضخامت) برف (ارقام ستون ۲) حاصل می شود.

ج - برای هر عملیات برف سنجی، با هر روشهی که انجام می پذیرد اطلاعات زیرمورد نیاز است:

- اسم متصلی
- تاریخ، در صورتی که برف سنجی به هر دلیلی در روزهای اول، هشتم، پانزدهم و یا بیست و سوم ماه انجام نگرفته باشد، تاریخ در فرم ذکر می شود.
- زمان شروع عملیات
- زمان خاتمه عملیات

- اطلاعاتی راجع به وضع پشته برف از قبیل: ضخامت (عمق)، وجود لایه های یخ یا غیره در فرم درج می شود.
- وضعیت خاک (یخ زده، یخ نزده، خشک، مرطوب) مشخص می شود.
- لایه های یخ و ضخامت آن در سطح زمین و یا داخل پوشش برفی تعیین می شود.
- مقدار متوسط ضخامت برف و مقدار متوسط آب معادل برف در قسمت "خلاصه" در انتهای فرم یادداشت می شود (این ارقام از ستونهای ۲ و ۶ به دست می آیند).
- در قسمت ملاحظات، هرگونه مشکل و مسئله در ارتباط با وسایل و نگهداری آنها یا هر موضوع قابل ذکر دیگری درباره برنامه و عملیات برف سنجی درج می شود.
- اطلاعات زیر برای هر عملیات و برای پر کردن ستونهای ۲ تا ۷ فرم با توجه به اینکه برف سنجی با روش تجمعی یا نمونه برداری "انفرادی" انجام یافته، ضروری است:
- د - متصدی باید با در نظر گرفتن ماهیت پشته برف در نقاط نمونه برداری مختلف، در صورت به دست آمدن یک مقدار غیر واقعی برای چگالی برف، اختلاف را با بررسی مجدد مقدار اوزان، دقت و صحبت نیروسنجه و کنترل (وارسی) محاسبات برطرف کند.
- لازم به تذکر است، چنانچه در نقطه ای در مسیر برف سنجی ضخامت برف صفر باشد از ثبت ارقام متوسط وكل خودداری می شود.
- ه - در پایان هر فصل پوشش برفی گزارش صفر باید تهیه شود (به این معنی که کلیه ارقام مندرج در فرم کاملاً برابر صفر اعلام می شود).
- و - چگونگی ارسال فرم برف سنجی نسخه اصلی فرم بلا فاصله در پایان هر ماه به مرکز جمع آوری گزارشها (تهران) ارائه و نسخه دوم در آب منطقه‌ای نگهداری می شود.

فرم تیپ برف سنجی

..... آب منطقه‌ای ایستگاه سال ماه

اطلاعات مربوط به برف سنجی اول ماه														نوع نمونه بردار			
اطلاعات مربوط به برف سنجی پانزدهم ماه							اطلاعات مربوط به برف سنجی اول ماه										
(۷)	(۶)	(۵)	(۴)	(۳)	(۲)	(۱)	(۷)	(۶)	(۵)	(۴)	(۳)	(۲)	(۱)				
چگالی برف (ارقام ستون ۶ تقسیم بر ارقام ستون ۲	ارتفاع آب معادل (ارقام ستونهای ۴-۵) به سانتیمتر	وزن کل نمونه گیر یا ظرف و نمونه برف	وزن خالی نمونه گیر یا ظرف نمونه برف	طول نمونه برف به سانتیمتر	عمق برف به سانتیمتر	شماره نمونه	چگالی برف (ارقام ستون عنتقیم برستون ۲)	ارتفاع آب معادل (ارقام ستون ۵-۴) به سانتیمتر	وزن کل نمونه گیریا ظرف و نمونه برف	وزن خالی نمونه گیریا ظرف به سانتیمتر	طول نمونه برف	عمق برف به سانتیمتر	شماره نمونه				
														۱			
														۲			
														۳			
														۴			
														۵			
														۶			
														۷			
														۸			
														۱۰			
							کل							کل			
							متوسط							متوسط			
ساعت شروع عملیات..... ساعت خاتمه عملیات.....								ساعت شروع عملیات..... ساعت خاتمه عملیات.....									
وضعیت پوسته برف.....								وضعیت پوسته برف.....									
شرایط خاک.....								شرایط پوسته خاک.....									
وجود لایه های بخ.....								وجود لایه های بخ.....									

دنباله فرم تیپ برف سنجی:

ملاحظات

فهرست مراجع و مأخذ -۳

1- SNOW SURVEYING

Manual of Standards, Snow Surveying Procedures Environment Canada-April 1973.

2- SNOW SURVEY SAMPLING GUIDE

U.S. Department of Agriculture Soil Conservation Service Agriculture Handbook-No-169.

3- Metrication of manual Snow Sampling Equipment by: Phillip E.Farnes, NED R.Peterson, Barry E.Goodison, and Robert P.Richards presented at the 30th annual Western Snow conference In Reno, NEVADA APRIL.1982.

4 -Snow SURVEYING IN Canada: A Perspective B.E Goodison, J.E. Glynn, K.D.Harvey , JE .Slater , 1987.

In the Name of God
Islamic Republic of Iran
Ministry of Energy
Iran Water Resources Management CO.
Deputy of Research
Office of Standard and Technical Criteria

Instructions for Snow Measuring

Publication No. 165

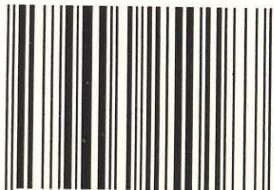
در این نسخه

با عنوان دستورالعمل برف‌سنگی،
نخست مختصه در باره روشهای
 مختلف برف‌سنگی توضیح داده شده و
 آنکاه روش برف‌سنگی مشتمل ۵۵ در
 ایران نیز اندازه‌گیری برف به این روش
 صورت می‌پذیرد، به طور تفصیلی شرح
 داده شده است.

در این دستورالعمل شرایط مناسب و لازم
 برای تاسیس ایستگاه برف‌سنگی، شرح
 وسایل و لوازم اندازه‌گیری، روشهای نموده
 اندازه‌گیری برف و محاسبات لازم تشریح شده
 و در آخر، دو نمونه اندازه‌گیری‌های انجام شده
 مربوط به ایستگاه‌های برف‌سنگی ایران در
 فرمتهای مربوط ارائه شده است.

مرکز مدارک اقتصادی - اجتماعی و انتشارات

ISBN 964-425-018-4

9789644250187